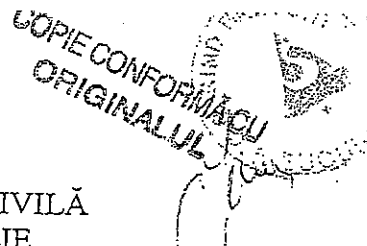

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A III-A CIVILĂ
ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr.861/93/2016
(1442/2016)

S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L.	
INTRARE Nr. 330	IEȘIRE Nr. 330
Ziua 20	Luna 03
Anul 2017	

DECIZIA NR. 166A

Ședința publică din 22.02.2017

Curtea constituită din:

Președinte - Manea Iulia Lăcrămioara
Judecător - Rădulescu Mădălina Gabriela
Grefier - Toma Paula Cristina

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulate de apelantele CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA- FRĂȚIA, CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ SINDICALĂ "CARTEL ALFA", SC SIND ROMÂNIA SRL BUCUREȘTI, UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA - UGSR, BLOCUL NAȚIONAL SINDICAL, CONFEDERAȚIA SINDICATELOR DEMOCRATICE DIN ROMÂNIA-CSDR, ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A CASELOR DE CULTURĂ DIN ROMÂNIA împotriva sentinței civile nr.1450 din 25.05.2016 precum și împotriva încheierii din 19.07.2016, ambele pronunțate de Tribunalul Ilfov - Secția Civilă, în dosarul nr.861/93/2016, în contradictoriu cu intimata - petentă CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII - C.G.M - U.G.S.R.

Obiectul cauzei: modificări acte constitutive - persoane juridice.

Dezbaterea în cauză au avut loc în ședința publică de la 15.02.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea la data de 22.02.2017.

CURTEA

Asupra apelurilor civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Ilfov la data de 28.03.2016, sub nr. 861/93/2016, petenta CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII - CGM - UGSR a formulat cerere de înscriere în registru special al persoanelor juridice a:

- modificărilor succesive ale statutului, a numelui (din Confederația Generală a Muncii - CGM în Uniunea Generală a Sindicatelor din România - UGSR și ulterior în Confederația Generală a Muncii - Uniunea Generală a Sindicatelor din România - CGM - UGSR și a componentei organelor de conducere în perioada 1945 până în prezent.
- afilierea Federației Sindicatelor din Construcții de Mașini 15 Noiembrie, afilierea Uniunii Naționale a Producătorilor Agricoli din România
- afilierea Federației Naționale a Sindicatelor din Industria Alimentară
- modificarea statutului, organelor de conducere ale CGM-UGSR hotărâte la Congresul din 27 februarie 2016,
- schimbarea denumirii "Uniunea Generală a Sindicatelor din România (UGSR) în "Confederația Generală a Muncii - Uniunea Generală a Sindicatelor din România (CGM - UGSR) hotărâtă la Congresul din 27 februarie 2016.

În motivarea cererii, petenta a arătat că în baza sentinței civile nr. 43/11.06.1945 a Tribunalului Ilfov, potrivit Statutului și Legii nr. 52/1945 a dobândit personalitate juridică Confederația Generală a Muncii din România - CGM, ca persoană juridică de drept roman de tip confederativ, înregistrată în Registrul Special de Confederații și Uniuni sub nr. 7/1945.

Această denumire s-a perpetuat până în anul 1953, când Congresul sindicatelor a ales Consiliul General al Sindicatelor, - în fapt aceeași persoană juridică, cu aceeași reprezentativitate și

aceleași atribuții, așa cum rezultă din Rezoluția din data de 11.09.2011, irevocabilă în Dosarul penal nr. 197/P/2011 aflat pe rolul Direcției Naționale Anticorupție.

S-a mai arătat că la Congresul din anul 1966, Confederația Generală a Muncii din România (CGM) și-a schimbat denumirea în Uniunea Generală a Sindicatelor din România UGSR, denumire sub care a funcționat până în februarie 2016, când în cadrul Congresului din 27 februarie 2016 și-a schimbat denumirea în Confederația Generală a Muncii - Uniunea Generală a Sindicatelor din România (CGM-UGSR).

În perioada 1945-2016 statutul și componența organelor de conducere ale CGM-UGSR au suferit modificări succesive, respectiv:

- Congresul Confederației Generale a Muncii din România din 26 - 30 iunie 1953, a adoptat Statutul Sindicatelor din Republica Populară Română și măsuri privind biroul executiv și comisia de cenzori.

- Congresul mișcării sindicale din mai 1966 unde s-a modificat statutul acestei organizații sindicale privind schimbarea denumirii confederației în Uniunea Generală a Sindicatelor din România. Au fost adoptate hotărâri privind biroul executiv, comisia de cenzori, noul statut.

- Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din România din 23-27 martie 1971 unde s-a modificat statutul UGSR cu privire la organele de conducere.

- Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România din 26-28 aprilie 1976 unde s-a modificat statutul UGSR cu privire la organele de conducere.

- Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România din 6-8 aprilie 1981 care a modificat statutul UGSR și a schimbat componența organelor de conducere.

- Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România din 24-26 aprilie 1986 unde s-a schimbat componența organelor de conducere, dar nu au fost înregistrate modificări ale statutului.

- În data de 17.01.1990 a fost adoptat Regulamentul de Organizare și Funcționare a Comitetului Național pentru organizarea și funcționarea Comitetului Național pentru organizarea Sindicatelor Libere din România.

- Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din România din 7 aprilie 2006 unde s-a modificat statutul UGSR și organele de conducere.

Cererea este întemeiată în drept pe dispozițiile art. 20 din Legea nr. 62/2011, art. 4 din Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 87/1984, art. 11 din CEDO și art. 9 din Constituția României.

În dovedirea cererii, a solicitat proba cu înscrisuri,

Prin sentința civilă nr. 1450/25.05.2016, Tribunalul Ilfov a admis cererea formulată de petenta CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII - CGM; a luat act și a încuviințat următoarele modificări aduse statutului petentei:

- schimbarea succesivă în timp a denumirii petentei, astfel: *Uniunea Generală a Sindicatelor din România*, potrivit Protocolului nr. 14 al Ședinței Secretariatului CC al PCR din 25.04.1966 și *Confederația Generală a Muncii - Uniunea Generală a Sindicatelor din România - CGM - UGSR*, potrivit hotărârii Congresului din 27 februarie 2016

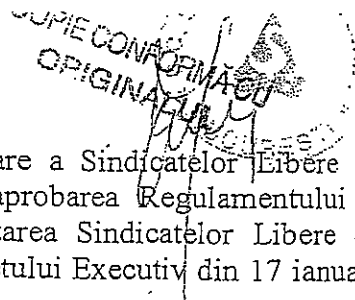
- desemnarea organelor de conducere ale petentei ca fiind: *Consiliul Central, Comitetul Executiv și Secretariatul Consiliului Central*, potrivit Protocolului nr. 14 al Ședinței Secretariatului CC al PCR din 25.04.1966

- desemnarea membrilor organelor de conducere ale petentei, conform hotărârii Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor din RSR din 23-27 martie 1971

- desemnarea membrilor organelor de conducere ale petentei, conform hotărârii Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor din RSR din 26-28 martie 1976

- desemnarea membrilor organelor de conducere ale petentei, conform hotărârii Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor din RSR din 06-08 aprilie 1981

- desemnarea membrilor organelor de conducere ale petentei, conform hotărârii Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor din RSR din 24-26 aprilie 1986

- constituirea Comitetului Național Provizoriu de Organizare a Sindicatelor Libere din România, potrivit procesului-verbal din 25 decembrie 1989 și aprobarea Regulamentului de Organizare și Funcționare a Comitetului Național pentru organizarea Sindicatelor Libere din România și desemnarea membrilor acestuia, potrivit hotărârii Comitetului Executiv din 17 ianuarie 1990

- desemnarea membrilor organelor de conducere ale petentei, conform hotărârii Congresului din 27 februarie 2016

- aprobarea Statutului petentei, conform hotărârii Congresului din 27 februarie 2016
- aprobarea schimbării sediului petentei în București, Bdul Regina Elisabeta nr. 45, sector 5.
- afilierea Federației Sindicatelor din Construcții de Mașini „15 Noiembrie”
- afilierea Uniunii Naționale a Producătorilor Agricoli din România
- afilierea Federației Naționale a Sindicatelor din Industria Alimentară.

S-a dispus înregistrarea acestor modificări în registrul special ținut la grefa Tribunalului Ilfov, hotărârea fiind comunicată Ministerului Justiției și Administrației Finanțelor Publice Sector 5, după rămânerea definitivă, pentru evidențieri, precum și Tribunalului București împreună cu dosarul care privește petenta.

Pentru a hotărâ astfel, instanța a reținut că prin sentința nr. 43 pronunțată la data de 11.06.1945 de Tribunalul Ilfov în dosarul nr. 2534/1945 s-a acordat personalitate juridică petentei.

Subsecvent, în perioada 1945-2016, au avut loc mai multe ședințe ale organelor de conducere ale petentei prin care s-au adoptat o serie de hotărâri privind modificarea Statutului, a denumirii, a organelor de conducere, a membrilor acestora, a sediului ori afilierea altor organizații sindicale.

A reținut tribunalul că hotărârile adoptate cu acele prilejuri au respectat condițiile de cvorum și de vot prevăzute în statut, astfel cum rezultă din înscrisurile anexă depuse la dosar de către petentă, excepție făcând numai procesul-verbal din data de 17.06.1953 (filele 67-68) din cuprinsul cărui nu rezultă adoptarea modificărilor solicitate de petentă și procesul-verbal din anul 1966 însă numai pe aspectul nedovedirii desemnărilor nominale ale membrilor organelor de conducere solicitate a fi încuviințate.

Astfel, în ceea ce privește organele de conducere ale petentei, acestea au fost desemnate ca fiind: *Consiliul Central, Comitetul Executiv și Secretariatul Consiliului Central*, potrivit Protocolului nr. 14 al Ședinței Secretariatului CC al PCR din 25.04.1966.

Referitor la denumirea petentei, tribunalul a reținut că au avut loc schimbări succesive în timp și anume: *Uniunea Generală a Sindicatelor din România*, potrivit Protocolului nr. 14 al Ședinței Secretariatului CC al PCR din 25.04.1966 și *Confederația Generală a Muncii - Uniunea Generală a Sindicatelor din România - CGM - UGSR*, potrivit hotărârii Congresului din 27 februarie 2016

În ceea ce privește compunerea organelor de conducere ale petentei, tribunalul a constatat că desemnarea membrilor s-a realizat prin mai multe hotărâri ale Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor din RSR din data de 23-27 martie 1971 (fila 104); din 26-28 martie 1976 (fila 123); din 06-08 aprilie 1981 (fila 136); din 24-26 aprilie 1986 (filele 139-140) și din 27 februarie 2016, urmând să ia act de respectivele desemnări.

De asemenea, tribunalul a luat act că, potrivit procesului-verbal din 25 decembrie 1989 (filele 143-155), s-a constituit Comitetul Național Provizoriu de Organizare a Sindicatelor Libere din România și s-a aprobat Regulamentul de Organizare și Funcționare a Comitetului Național pentru Organizarea Sindicatelor Libere din România, fiind desemnați și membrii acestuia, potrivit hotărârii Comitetului Executiv din 17 ianuarie 1990 (filele 156-171).

A mai reținut tribunalul că, potrivit hotărârii Congresului din 27 februarie 2016, s-a adoptat în condiții de cvorum hotărârea prin care s-a decis afilierea Federației Sindicatelor din Construcții de Mașini „15 Noiembrie”, a Uniunii Naționale a Producătorilor Agricoli din România și a Federației Naționale a Sindicatelor din Industria Alimentară, fiind respectate toate condițiile de adoptare a hotărârilor de afiliere la UGSR.

Totodată, conform hotărârii Congresului din 27 februarie 2016, s-a adoptat hotărârea privind aprobarea Statutului petentei, forma actualizată a acestuia și legalizată sub nr. 67/09.03.2016 de notar public Vlad Velicu aflându-se la filele 3-24 vol. III.

Prin aceeași hotărâre, s-a aprobat și schimbarea sediului petentei în București, Bdul Regina Elisabeta nr. 45, sector 5, dovada sediului fiind făcută prin hotărârile judecătorești menționate în extrasul de carte funciară privind imobilul menționat (fila 127 vol. II).

În consecință, văzând și dispozițiile art.20 din Legea nr.62/2011, potrivit cărora organizațiile sindicale sunt obligate să aducă la cunoștința judecătoriei sau a Tribunalului Municipiului București, după caz, unde s-au înregistrat, în termen de 30 de zile, orice modificare ulterioară a statutului, precum și orice schimbare în componența organului de conducere, precum și prevederile art.20 alin.3 din același act normativ, petenta depunând la dosarul cauzei procesele-verbale și hotărârile prin care s-au încuviințat modificările menționate, tribunalul a luat act și a încuviințat aceste modificări, dispunând, în consecință, înscrierea acestora în Registrul special ținut la grefa Tribunalului Ilfov, urmând ca hotărârea să se comunice Ministerului Justiției și Administrației Finanțelor Publice Sector 5, după rămânerea definitivă, pentru evidențieri, precum și Tribunalului București împreună cu dosarul care privește petenta.

Împotriva acestei hotărâri au formulat apel CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA – FRĂȚIA (C.N.S.L.R. – FRĂȚIA), CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ SINDICALĂ „CARTEL ALFA”, S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L., BLOCUL NAȚIONAL SINDICAL, UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA – U.G.S.R., CONFEDERAȚIA SINDICATELOR DEMOCRATICE DIN ROMÂNIA (C.S.D.R.) și ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A CASELOR DE CULTURĂ DIN ROMÂNIA

Apelanta CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA – FRĂȚIA (CNSLR-Frăția) a arătat că a aflat de la actualul președinte al confederației sindicale UGSR înființată în 2010 (Decizia nr.474/12.04.2010 a CAB) dl. Iancu Marin, că un grup de persoane fizice, foști membri ai acestei organizații, și care în prezent nu mai au nici o calitate (nemaifiind membri ai acestei organizații), au formulat o cerere adresată instanței Tribunalului Ilfov, prin care, erijându-se în conducători ai Confederației Generale a Muncii (înființată prin sentința civilă nr. 43 din 11.06.1945 a Tribunalului Ilfov) au cerut instanței să ia cunoștință de modificările de acte constitutive aduse Confederației Generale a Muncii din anul 1945 și până în prezent.

În data de 30.06.2016, consilierul juridic al confederației Vasilescu Lucian s-a prezentat cu o cerere de eliberare a unei copii după sentința civilă nr. 1450/25.05.2016 din dosarul nr.861/93/2016, copie ce a fost eliberată de Arhiva civilă a Tribunalului Ilfov.

Având în vedere că cererea petentei a fost formulată și judecată în procedura necontencioasă apelanta arată că a formulat prezentul apel, în temeiul art.354 alin.4, în calitate de persoană juridică interesată.

Cu privire la interesul apelantei CNSLR-Frăția în cauză, se arată că este o confederație sindicală reprezentativă la nivel național, înființată prin sentința civilă nr.782 din 16.03.1990 a Judecătoriei sector 1 București, în temeiul Legii nr.52/1945, care prin Statutul sau trecut prin controlul-judiciar, are prevăzut la art.26, faptul că este succesoare universală în drepturi a UGSR-ului din 1966, ai cărei continuatori se considera petenții din prezentul dosar.

Aceleași persoane, în perioada în care erau membre ale confederației UGSR înființată în anul 2010, încercând să valorizeze cele din Rezoluția din 02.05.2011 dată în dosarul nr.95/P/2011 de Parchetul de pe lângă ICCJ - DNA (depusă și în prezentul dosar) au supus controlului judecătoresc cele reținute în rezoluția procurorului și au reclamat-o pe apelanta CNSLR-Frăția la Tribunalul București Secția a V-a Civilă în dosarul nr.45625/3/2011 în care au cerut anularea procesului - verbal de predare-primire a patrimoniului sindical către CNSLR, precum și instituirea sechestrului judiciar asupra tuturor bunurilor imobile, mobile și valorice aparținând CNSLR - Frăția.

Prin încheierea din 17.12.2011 a Tribunalul București - Secția a V-a Civilă, s-a respins cererea de instituire a sechestrului judiciar, soluție ce a fost menținută și de Curtea de Apel București Secția III-a Civilă prin Decizia nr.324/22.02.2012 (pe care le depune în copii)

Prin sentința civilă nr.63/11.01.2012 a Tribunalului București - Secția a V-a Civilă, s-a respins cererea privind anularea procesului verbal de predare-primire a patrimoniului sindical către CNSLR.

Tribunalul a reținut următoarele în sensul preluării patrimoniului sindical de către CNSLR: "preluarea patrimoniului s-a stabilit prin art.26 din statutul CNSLR, statut ce a fost validat de instanța care a acordat personalitate juridică CNSLR prin care se stipulează că CNSLR preia prin absorbție ca succesor universal patrimoniului fostului CC al UGSR, precum și în baza congresului de constituire al confederației".

Soluția a fost menținută atât de Curtea de Apel București - Secția a III-a Civilă prin decizia civilă nr.324/2012 cât și de ICCJ prin Decizia nr.2031/04.06.2014 rămasă irevocabilă.

Apelanta CNSLR-Frăția consideră că este obligația și interesul său legitim de a face apel în acest dosar în care un grup de persoane fizice se autointitulează fără nici un temei legal după 71 de ani, drept reprezentanți ai CGM - UGSR, organizând un așa-zis Congres în 27.02.2016.

Interesul CNSLR-Frăția, precum și al celorlalte confederații sindicale reprezentative la nivel național, este recunoscut de Legea nr.62/2011 a dialogului social, care la art.40 prevede "*în cazul în care organizația sindicală nu mai întrunește condițiile minime de constituire, orice terț interesat poate solicita instanței competente dizolvarea organizației în cauză în baza unei cereri motivate*".

Dacă legea recunoaște calitatea procesuală de a cere dizolvarea ulterior constituirii unei organizații sindicale, cu atât mai mult legiuitorul recunoaște calitatea procesuală a terțului interesat în momentul înregistrării.

De asemenea, dacă instanța a dat curs solicitării petentei CGM și valoare statutului acesteia, ar fi trebuit să observe că în acord cu prevederile art.7 "*sunt considerate membri de drept ai CGM uniunile și sindicatele care nu sunt încadrate în uniuni dar sunt recunoscute ca persoane juridice potrivit Legii sindicatelor profesionale*" (Legea nr.52/1945 cu privire la sindicatele profesionale), motiv pentru care CNSLR, înființată în baza sentinței nr.782/16.03.1990 în care temeiul de drept a fost Legea nr.52/1945, ar fi trebuit să fie convocată la acest așa zis congres din 27.02.2016, ca membru al CGM, conform statutului.

Apreciază apelanta CNSLR-Frăția că interesul său este actual, având în vedere intenția petenților din prezenta cauză, de a se substitui reprezentanților Confederației Generale a Muncii.

Arată că reprezentanții petentei din prezentul dosar încearcă, așa cum au mai încercat în repetate rânduri, când erau membrii ai UGSR înființată în 2010 prin sentința civilă nr.474/12.04.2010 a Curții de Apel București (identitatea de denumire cu UGSR 1966 a avut același scop), să obțină prin orice mijloace, o sentință prin care să fie declarați continuatori ai CGM-UGSR cu intenția vădită de a obține patrimoniul sindical comun, profitând de prevederile legii sindicale în care atât la înființare cât și la modificarea actelor constitutive și a organelor de conducere, prevede o procedură necontencioasă.

CNSLR-Frăția administrează din 1990 și până în prezent, împreună cu celelalte confederații sindicale reprezentative la nivel național, patrimoniul sindical comun și nu poate permite ca un grup de persoane, sub pretextul că ar reprezenta o confederație sindicală înființată în urmă cu 71 de ani, să obțină atestarea unei situații juridice false, cu scopul vădit de a-și însuși patrimoniul sindical.

Referitor la acest patrimoniu sindical comun, legiuitorul a stabilit deja printr-un act normativ respectiv Legea nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989 ca: "*regimul juridic al imobilelor care a aparținut patrimoniului sindical preluate de stat sau alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative specifice*" (art.8 alin.4).

Apelanta CNSLR-Frăția învederează instanței că se află în situația unui abuz de drept în care nu se încearcă punerea de acord a statutului unei confederații sindicale cu prevederile legale în vigoare și modificarea componentei structurii de conducere, ci se încearcă, sub aparența unor modificări de statut și organe de conducere ale persoanei juridice, aducerea în sfera de legalitate a unei entități care nu mai desfășoară activitate - Confederația Generală a Muncii din 1945, precum și a unei entități care nu a funcționat niciodată legal ca organizație sindicală, respective UGSR 1966.

Identitatea între Confederația Generală a Muncii din 1945 și Uniunea Generală a Sindicatelor din România, afirmată de reprezentanții petentei din prezentul dosar, a constituit obiectul dosarului nr.28062/3/2010 în care instanța s-a pronunțat atât la fond prin sentința civilă nr.29/29.06.2010 pronunțată de Tribunalul București cât și în apel prin sentința nr. 329A/23.03.2011 a Curții de Apel București arătând că cele două entități sunt diferite nefiind consemnată nici o înregistrare care să arate că una este continuatoarea celeilalte.

Pe fond, apelanta CNSLR-Frăția consideră că instanța a greșit indicând ca temei de drept, dispozițiile art.20 din Legea nr.62/2011 a dialogului social. Prevederile acestui articol fac referiri cu caracter general la modificările actelor constitutive și organelor de conducere ale organizațiilor sindicale. Normele juridice cu caracter specific pentru dobândirea și modificarea actelor constitutive ale unei confederații sindicale sunt trecute în Capitolul IV-formele de asociere a organizațiilor sindicale. Petenta din prezenta cauză, Confederația Generală a Muncii, a fost o confederație sindicală rezultată prin asocierea unor organizații sindicale înființată în temeiul Legii nr.52/1945.

Temeiul de drept din Legea nr.62/2011 a dialogului social, pentru a solicita modificări acte constitutive și organe de conducere, este art.49 în care la alin.2 se spune că se aplică în mod corespunzător procedura trecută la art.42-48 de la acest capitol, și care este diferită de procedura indicată de la Capitolul II art.20.

Apelanta CNSLR-Frăția apreciază că instanța ar fi trebuit să verifice calitatea de reprezentanți ai Confederației Generale a Muncii, a persoanelor care au formulat cererea privind modificările de statut și organe de conducere, cu atât mai mult cu cât prin cerere s-a solicitat înregistrarea unor modificări aduse statutului și organelor de conducere începând cu anul 1945 și pana în prezent (71 de ani).

Înregistrarea acestor modificări trebuia făcută atunci când acestea s-au produs, conform normelor legale în materie sindicală, în vigoare la data respectiv: Legea nr.52/1945 asupra sindicatelor profesionale, Legea nr.54/1991 cu privire la sindicate, Legea nr.54/2003 cu privire la sindicate și în cele din urma Legea nr.62/2011 a dialogului social. Toate aceste acte normative ce s-au succedat din 1945 și până în prezent aveau trecută în cuprinsul lor prevederea privind obligativitatea aducerii la cunoștința instanței a oricăror modificări de statut și organe de conducere pentru a fi trecute în Registrul special ținut de grefa acelor instanțe. Mai mult prevederea din Legea nr.52/1945 vorbea și de avizul Ministerului Muncii, or în afară de înregistrarea persoanei juridice Confederației Generale a Muncii (înființată prin Sentința civilă 43 din 11.06.1945 a Tribunalului Ilfov) nu mai apare nici o înregistrare a vreunei modificări aduse acesteia în nici un Registru special și nici vreun aviz în arhivele Ministerului Muncii. Uniunea Generală a Sindicatelor din România nu a fost niciodată înregistrată, așa cum prevedea legea în vigoare la acea dată.

În anul 2010 a fost înființată și înregistrată o confederație sindicală purtând același nume UGSR prin decizia civilă nr.474/12.04.2010 a CAB, din care așa zișii reprezentanți ai Confederației Generale a Muncii din prezenta cauză nu mai fac parte.

Statutul CGM, singurul statut care întrunește condițiile de legalitate, fiind supus controlului judiciar și înregistrat la instanța judecătorească, prevede la art.14 ca Convocarea Congresului General al CGM, se face de Comitetul Central al Confederației iar întrebarea legitimă care se impune este pe cine reprezintă petenții din prezentul dosar? Cum au fost ei aleși în Comitetul Central al CGM, de cine și când?

Așa zișii reprezentanți ai petentei din prezentul dosar, au depus după cum reiese din considerentele instanței de fond o serie de acte. Începând cu anul 1966 sunt prezentate o serie de acte, prin care se încearcă să se arate că CGM și-a schimbat denumirea în UGSR fapt infirmat de instanțe prin hotărâri definitive ca cea din dosarul nr. 28063/3/2010 mai sus prezentat.

Nici în Protocolul nr. 14 al Ședinței Secretariatului CC al PCR din 25.04.1966, nici în actul de constituire și nici în statutul adoptat de congresul UGSR din 16-19 mai 1966, nu se face nici o referire la o așa zisa schimbare a numelui CGM în UGSR. Această entitate nu a fost înregistrată la nici o instanță așa cum prevedea legea în vigoare la acea data nr.52/1945 asupra sindicatelor profesionale.

Deși așa cum s-a arătat, UGSR nu a fost din punct de vedere legal continuatoarea CGM și nu a avut niciodată personalitate juridică, instanța de fond reține și dă valoare juridică unor hotărâri ale unor congrese prezentate de petentă privind schimbarea organelor de conducere ale UGSR, neînregistrate niciodată la instanța la data luării acestor hotărâri, deși Legea nr.52/1945 institua o obligație în acest sens; ia act de respectivele desemnări dispunând a fi înregistrate la greșita instanței în temeiul art.20 din Legea nr.62/2011, ignorând prevederile legilor sindicale anterioare, respectiv nr.54/1991 cu privire la sindicate și nr.54/2003 a sindicatelor.

În continuare pe aceeași linie instanța ia act de constituirea Comitetului Național Provizoriu pentru organizarea Sindicatelor Libere din România și de desemnarea membrilor acestuia, deși acest organism nu a avut niciodată personalitate juridică, renunțându-se la cerere în dosarul respectiv în anul 1990.

Apelanta CNSLR-Frăția arată că nu-și explică unde vor fi consemnate aceste înregistrări în Registrul special privind federații și confederații, având în vedere că persoana juridică respectiv Comitetului Național Provizoriu pentru organizarea Sindicatelor Libere din România nu este și nu a fost niciodată înregistrată în acesta.

În cuprinsul aceleiași sentințe apelate, instanța reține că potrivit Hotărârii Congresului din 27.02.2016 al petentei, s-a adoptat în condiții de cворum hotărârea prin care s-a decis afilierea Federației Sindicatelor din Construcții de Mașini "15 Noiembrie".

Din adresa nr.1052/06.07.2016 a Federației Sindicatelor din Construcții de Mașini "15 Noiembrie" semnată de președinte Longyel Lucian și adresată Confederației Sindicatelor Democratice din România, reiese în mod clar că această federație nu a participat la acest Congres din 27.02.2016 și nu a cerut niciodată afilierea la petenta din prezentul dosar. Federația Sindicatelor din Construcții de Mașini "15 Noiembrie" a fost și este în continuare, așa cum afirmă președintele acesteia în adresa mai sus invocate, membră a Confederației Sindicatelor Democratice din România.

Față de cele arătate mai sus, apelanta CNSLR-Frăția consideră că instanța în îndeplinirea rolului ei activ privind lămurirea cauzei, ar fi trebuit să cerceteze dacă federațiile care pretinde petenta că s-au afiliat, au fost prezente la Congres și au depus cereri de afiliere, sentința de înființare, statutul, precum și hotărârea organului de conducere de afiliere.

Referitor la schimbarea sediului petentei în B-dul Regina Elisabeta nr.45 sector 5, apelanta CNSLR-Frăția arată că din actele pe care le are de la confederația UGSR înființată în 2010 prin Decizia nr.474/12.04.2010 a CAB acesta este sediul legal al acestei organizații.

De altfel, această organizație a solicitat Administrației Finanțelor Publice Ilfov în data de 19.11.2014, radierea codului fiscal CIF 30714400 atribuit UGSR, arătând că atribuirea codului fiscal pentru Uniunea Generală a Sindicatelor din România reprezintă o abatere gravă de la legislația în vigoare.

Petenții din prezentul dosar (persoane fizice) care pretind fără nici un temei legal ca reprezintă Confederația Generală a Muncii, au mai încercat să obțină un atestat prin care să arate că această confederație a funcționat neîntrerupt din anul 1945 și până în prezent.

În perioada în care erau membri ai UGSR 2010, au încercat să inducă în eroare instanțele, în dosarul nr.1793/93/2012 Secția Civilă Tribunalul Ilfov solicitând sub pretextul unor modificări de acte constitutive:

1. a se lua act de modificările/completările din statutul UGSR, modificări efectuate în vederea corelării acestuia cu Legea nr.62/2011;
2. modificările componenței nominale ale structurilor de conducere a UGSR;
3. reactualizarea înscrierii UGSR în Registrul Special al federațiilor, confederațiilor sindicale și uniunilor sindicale teritoriale de pe lângă Tribunalul Ilfov pe baza sentinței nr.43/11.06.1945 dată de Tribunalul Ilfov Secția I CC, denumirea sub care își desfășoară activitatea și în prezent.

Prin sentința civilă nr.929/02.10.2012 Tribunalul Ilfov a admis excepția necompetenței teritoriale și a declinat competența către Tribunalul București. Tribunalul București a judecat cauza în dosarul nr.39691/3/2012, dosar în care prin Sentința nr.2Fed/11.02.2014 au fost admise cererile de intervenție formulate de CNSLR-Frăția, Blocul Național Sindical, CNS Cartel Alfa și CSDR și a

COPIE CONFORMĂ CU ORIGINALUL

... fost admisă excepția lipsei capacității de folosință a petentei UGSR înființată în anul 2010. (depune copie după sentință).

Se mai arată că instanțele au fost sesizate în mod repetat cu acest petiții și s-au pronunțat dezlegând problema de drept dedusă judecării anterior acestei cauze, în mod irevocabil.

Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție în decizia nr.1011/12.03.2013, în acord cu jurisprudența CEDO și deciziile Curții Constituționale (Decizia nr. 1/1995 a Curții Constituționale), a statuat că autoritatea de lucru judecat privește nu numai dispozitivul hotărârii, ci și considerentele pe care aceasta se sprijină.

Problema supusă spre soluționare instanței în dosarul din prezenta cauza, a mai fost supusă spre soluționare anterior instanțelor judecătorești acestea pronunțându-se în mod irevocabil (a se vedea sentințele pe care le depune, în principal Decizia nr.735/29.04.2009 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a IV-a Civilă în dosarul nr.14535/3/2008 - irevocabilă; și în alte dosare similar instanțele s-au pronunțat în același sens, dar în aceste dosare petenta a renunțat la judecata în calea de atac după pronunțarea hotărârilor de la instanțele inferioare prin care de asemenea li se respingea cererea. În acest sens apelanta CNSLR-Frăția a făcut un istoric al demersurilor anterioare la finalul prezentei cereri.

Față de cele arătate mai sus, apelanta CNSLR-Frăția apreciază că e aplicabilă în speța dată autoritatea de lucru judecat, având în vedere că față de cele dispuse anterior de Curtea de Apel București nu au fost invocate în prezenta cerere alte motive.

În fapt, semnatarii cererii introductive cunosc faptul că prin sentința nr.29/29.06.2010 a Tribunalului București, pronunțată în dosarul nr.28062/3/2010 și menținută de Curtea de Apel București prin decizia nr.329/A/23.03.2011 s-a constatat fără putere de tăgadă că nu există identitate între Confederația Generală a Muncii din România (care a dobândit personalitate juridică în 1945) și Uniunea Generală a Sindicatelor din România (ce a fost înființată în anul 1966 și nu a avut niciodată personalitate juridică), ca să se mai refere la una dintre soluțiile anterioare ale instanței pronunțate pe această speță.

Având în vedere cele mai sus prezentate, apelanta CNSLR-Frăția solicită admiterea apelului său, așa cum a fost formulat, anularea sentinței apelate și rejudicând cauza în fond, respingerea cererii petentei ca fiind netemeinică și nelegală.

În drept, apelul a fost întemeiat apelul pe dispozițiile art. 534 alin.(4), art.480 alin.(6) NCP, Legea nr.62/2011 a dialogului social.

Apelanta CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ SINDICALĂ „CARTEL ALFA” a invocat excepția lipsei capacității de exercițiu a petentei.

Conform art. 209 alin.(1) din Codul civil, persoana juridică își exercită drepturile și își îndeplinește obligațiile prin organele ale de administrare, de la data constituirii lor.

Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că, au calitatea de organe de administrare, în sensul alin.(1), persoanele fizice sau persoanele juridice care, prin lege, actul de constituire sau statut, sunt desemnate să acționeze, în raporturile cu terții, individual sau colectiv, în numele și pe seama persoanei juridice.

Astfel, persoanele fizice sau persoanele juridice care, prin lege, actul de constituire sau statut, sunt desemnate să acționeze în raporturile cu terții, individual sau colectiv, în numele și pe seama persoanei juridice, în calitate de organe de administrare, nu constituie subiecte distincte de drept, ci o parte componentă a persoanei juridice, a cărei capacitate de exercițiu se pune în valoare prin organele sale de conducere.

Petenta, pretinzând că este Confederația Generală a Muncii - CGM s-a adresat instanței în vederea înscrierii unor modificări ale persoanei juridice în registrul special, în speță obiceiul cererii fiind modificări ale organului de conducere, ale statutului și ale sediului organizației.

Totodată s-a solicitat instanței a înregistra modificări ce ar fi fost aduse în statutul și conducerea organizației în perioade succesive de timp, respectiv la nivelul anilor 1966, 1971, 1976, 1981, 1986 și 1989.

În realitate, Confederația Generală a Muncii - CGM a fost o organizație sindicală înființată la nivelul anului 1945, în baza Legii nr.52/1945 a sindicatelor. De la data înființării și până în

prezent (adică pe o perioadă de mai bine de 70 de ani) în registrul special al instanței nu au fost comunicate nici un fel de modificări privind această persoană juridică. Persoanele care au condus organizația și cele care au participat la constituirea organizației nu numai că nu mai activează în desfășurarea mandatelor lor sau în cadrul organizației, ci nu se mai află în viață.

După 22 decembrie 1989, nici CGM și nici UGSR 1966 nu a mai avut nici un fel de activitate, deoarece lucrătorii din România s-au organizat în noi sindicate, federații și confederații înregistrate juridic la instanțe conform legii.

Prin decizia civilă nr.735/29 aprilie 2009, pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr.14535/3/2008 instanța care a soluționat recursul a reținut că din actele și lucrările dosarului nu rezultă că Confederația Generală a Muncii și-ar fi menținut personalitatea juridică din anul 1945 până în prezent, iar susținerile petentei că este continuatoarea acesteia, nu sunt fondate.

Totodată, instanța care a soluționat fondul acestei cauze a concluzionat că nu s-a făcut nici dovada că CGMR și-ar fi menținut personalitatea juridică din 1945 și până în prezent, deși acest aspect a fost pus în mod constant în discuție, dispunându-se inclusiv efectuarea de verificări în evidentele Ministerului Muncii, însă fără nici un rezultat. Rezultă astfel că, această organizație nu mai funcționează și nu are organe de conducere, fapt pentru care nu are capacitate de exercițiu.

Relativ la excepția inadmisibilității cererii raportat la dispozițiile art.531 din Codul de procedură civilă, arată că, deși formulată aparent ca o cerere cu caracter necontencios, privită în ansamblu, prin raportare la scopul urmărit în formularea cererii, dar și a susținerilor din prezentul apel este clar că dosarul nr.861/93/2016 al Tribunalului Ilfov are caracter evident contencios.

Scopul formulării cererii de chemare în judecată nu este punerea de acord a statutului unei confederații sindicale cu prevederile legale în vigoare și modificarea componentei structurii de conducere, ci se încearcă, sub aparența unor modificări de statut și organe de conducere ale persoanei juridice, aducerea în sfera legalității a unei entități care nu mai funcționează - Confederația Generală a Muncii din 1945, precum și a unei entități care nu a funcționat niciodată legal ca organizație sindicală, respectiv UGSR 1966 cu scopul însușirii patrimoniului sindical.

Ca atare, atâta vreme cât asupra documentelor ce motivează cererea de chemare în judecată, dar și a calității persoanelor implicate în emitere acestor documente există suspiciuni și interese contrare, rezolvarea lor urmează numai procedura de drept comun, în procedura necontencioasă neputând să se intervină în judecata lor.

Pe fondul cauzei, apelanta solicită admiterea apelului și respingerea tuturor capetelor de cerere formulate ca neîntemeiate.

Față de art.7, 9, 12 și 14 din ~~Statutul~~ Confederației Generale a Muncii petenta nu a făcut dovada îndeplinirii mai multor obligații statutare, cum ar fi întrunirea Comitetului Central al Confederației Generale a Muncii în vederea stabilirii convocării și datei Congresului ori convocarea tuturor organizațiilor sindicale (Uniuni sau Sindicale neafiliate în Uniuni) care conform statutului aveau dreptul legal de a participa la Congres (respectiv, conform art.7. toate organizațiile sindicale care au dobândit personalitate juridică în baza legii sindicatelor, acestea fiind membre de drept ale CGM). Apelanta consideră că „Congresul” nu a fost întrunit în mod statutar.

Din documentele dosarului nu rezultă cine sunt organizațiile care s-au întrunit Congres, cum au devenit acestea membre ale CGM sau UGSR.

În drept, art.57, art.531, art.534 alin.4 coroborat cu art.470 și următoarele din Codul de procedură civilă, prevederile art.42-49 din Legea 62/2011.

Apelanta S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L. a solicitat schimbarea în tot a sentinței apelate în sensul respingerii în totalitate a acțiunii introductive de instanță ca fiind neîntemeiată, nelegală și profund abuzivă.

Referitor la justificarea calității de persoană interesată în exercitarea căii de atac se arată că prin sentința civilă nr.782/15.03.1990 a Judecătoriei sectorului I București s-a acordat personalitate juridică Confederației Naționale a Sindicatelor Libere din România (C.N.S.L.R.) în baza dovezii existenței mijloacelor financiare (patrimoniu de afecțiune) și a statutului acesteia.

Este cunoscut faptul că la data constituirii primei organizații sindicale post-revoluționare de tip confederativ, instanța de judecată competentă a exercitat controlul judecătoresc asupra

indeplinirii condițiilor prevăzute expres de legea sindicatelor pentru obținerea personalității juridice, unul din documentele necesare fiind Statutul acestei organizații adoptat de către structura sa constitutivă.

Astfel, Statutul C.N.S.L.R., avut în vedere la pronunțarea sentinței în cauză, atestă la capitolul VI, art. 26, lit.d faptul că această organizație sindicală de tip confederativ (C.N.S.L.R.) este succesor universal prin absorbție al U.G.S.R. În această calitate, C.N.S.L.R. ia măsura înființării Direcției Economice a Caselor de Odihnă și Tratament ale Sindicatelor aparținând C.N.S.L.R. conform Certificatului nr. 436/02.04.1990.

În anul 1992, a avut loc reorganizarea Direcției Economice a Caselor de Odihnă și Tratament ale Sindicatelor în societatea comercială "SIND ROMÂNIA" SRL, prin participarea tuturor confederațiilor sindicale existente și care fuseseră legal constituite în baza hotărârilor judecătorești prin care li s-a acordat personalitate juridică.

Înființarea S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L. s-a realizat în baza sentinței civile nr. 4755/25.08.1992 pronunțată de Judecătoria Sectorului VI București în Dosarul nr.4744/SC/1992, instanța competentă verificând îndeplinirea dispozițiilor prevăzute de art.3, art. 22 și art. 25 din Legea nr. 31/1990 și ale art. 25 lit.d din Legea nr. 54/1991 cu privire la sindicate.

Au fost astfel verificate și validate dovada efectuării vărsămintelor și actele privind proprietatea aporturilor în natură ale asociațiilor (imobile), constatându-se legalitatea acestor aporturi, așa cum rezultă din conținutul hotărârii în cauză, care precizează că: „Capitalul social este de 1.605.552,00 lei, repartizat astfel: 642.220,80 lei în numerar, 963.331,20 lei valoarea aportului în natură, evaluat cu bilanțul contabil la data de 31.03.1992”.

Împrejurarea că acest capital social al "SIND ROMÂNIA" S.R.L. provine din patrimoniul Direcției Economice a Caselor de Odihnă și Tratament ale Sindicatelor existent la data de 31.03.1992 (a se vedea bilanțul contabil întocmit la acea data), rezultă fără dubiu din Statutul și Contractul de societate ale societății, acte constitutive ce au fost validate de către instanța judecătorească.

Apelanta apreciază că trebuie avute în vedere și prevederile art. 65 alin.1 din Legea nr.31/1990 potrivit căroră în lipsă de stipulație contrară, bunurile constituite ca aport în societate devin proprietatea acesteia din momentul înmatriculării ei în registrul comerțului.

Se arată că societatea apelantă are ca asociați cele 4 confederații naționale sindicale reprezentative la nivel național: Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România - Frăția (C.N.S.L.R. - FRĂȚIA), Confederația Națională Sindicală Cartel Alfa (C.N.S. CARTEL ALFA), Blocul Național Sindical (B.N.S.) și Confederația Sindicatelor Democratice din România (C.S.D.R.).

Aceste organizații sindicale de tip confederativ au dobândit personalitate juridică ulterior procesului revoluționar din 1989, pe bază de hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, fiind singurele în drept să succedă CGM (CONFEDERAȚIA GENERALA A MUNCII) și fosta U.G.S.R. (UNIUNEA GENERALA A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA), activitatea și patrimoniul acestora fiind preluate de către succesorii săi (confederațiile sindicale postrevoluționare reprezentative la nivel național), înființate legal după 1989, în temeiul prevederilor art. 38 alin, 2 din Legea nr. 54/1991.

Apelanta precizează că reprezentativitatea la nivel național se dobândește din 4 în 4 ani pe bază de hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Patrimoniul sindical nu este reprezentat numai de patrimoniul deținut de S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L., acesta fiind doar o parte, respectiv cea provenită, așa cum s-a arătat mai sus, din D.E.C.O.T.S. (fostele Case de Odihnă și Tratament ale Sindicatelor).

Sindicatelor dețin în prezent și ale bunuri imobile cum sunt Casele de Cultură ale Sindicatelor din reședințele de județ, construcții cu altă destinație decât odihnă și tratament, terenuri intravilane pentru construcții, etc.. urmând să dobândească și bunurile imobile preluate abuziv din patrimoniul U.G.S.R. în perioada 1945 -1989, printr-un act normativ special, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. 4 din Legea nr. 10/2001.

Împrejurarea că prevederile art. 26 din Statutul de organizare, înființare și funcționare a C.N.S.L.R. referitoare la faptul ca aceasta confederație este succesor universal prin absorbție al patrimoniului U.G.S.R., este o realitate, realitate materializată în existența patrimoniului de peste 25 de ani, bunuri intrate în circuitul civil și care au fost gospodărite și folosite pe toată această perioadă.

Apelanta a adus, de asemenea, precizări pentru a dovedi legitimitatea dreptului de proprietate pretins. Astfel, Casele de Odihnă și Tratament ale Sindicatelor au fost organizate în D.E.C.O.T.S. (Direcția Economică a Caselor de Odihnă și Tratament ale Sindicatelor) al cărei patrimoniu îl constituie patrimoniul dobândit de S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L., care s-a înființat în anul 1992 prin reorganizarea D.E.C.O.T.S., așa cum rezultă din contractul de societate al S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L. și din hotărârea judecătorească de înființarea a acesteia.

În ceea ce privește confirmarea calității S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L. de succesor în drepturi al U.G.S.R. prin hotărâri judecătorești irevocabile, apelanta arată că aceste hotărâri, care au intrat în puterea lucrului judecat, au constat, fără echivoc, în contradictoriu cu unitățile administrative teritoriale respective, dreptul S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L. de proprietate asupra terenurilor și construcțiilor edificate pe acestea.

Prin urmare și instanțele judecătorești care au fost investite cu soluționarea unor litigii patrimoniale au constat că S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L. este titulara drepturilor reale constituite prin Decrete ale Consiliului de Stat și Hotărâri ale Consiliului de Miniștri.

Recent, instanțele judecătorești au stabilit, fără putință de tăgadă și cu autoritate de lucru judecat, faptul că asociatul S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L. - CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA - avea calitatea de succesor universal al patrimoniului fostei U.G.S.R., infirmând în totalitate orice susținere contrară acestei împrejurări de fapt.

Astfel, în dosarul nr. 45625/3/2011, ce s-a aflat pe rolul Tribunalului București, instanța de fond, la termenul din data de 11.01.2012 a anulat ca netimbrat capătul de cerere privind repunerea părților în situația anterioară și a admis excepția lipsei calității procesuale active a petentei U.G.S.R. respingând cererea ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală.

Acțiunea formulată de U.G.S.R. s-a judecat în contradictoriu cu Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România - CNSLR Frăția (succesorul universal prin absorbție al patrimoniului U.G.S.R.).

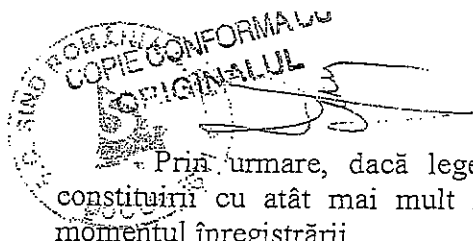
Soluția instanței de fond a fost menținută de către Curtea de Apel București, care prin decizia nr.30/07.02.2013 a respins ca nefondat apelul formulat de petenta U.G.S.R., împotriva sentinței civile nr. 63/11.01.2012 pronunțată de Tribunalul București - Secția a V-a Civilă în Dosarul nr. 45625/3/2011.

De asemenea, la data de 04.06.2014, Înalta Curte de Casație și Justiție a soluționat irevocabil recursul declarat de către pretinsa U.G.S.R. respingându-l ca nefondat, fiind astfel menținută ca temeinică și legală decizia nr.30/07.02.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, în Dosarul nr. 6911/2/2012.

Așadar, și în acest dosar, soluționat irevocabil de Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a stabilit cu autoritate de lucru judecat că bunurile care au aparținut patrimoniului fostei U.G.S.R. au fost preluate, în calitate de succesor universal, de către CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA - ASOCIATUL S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L.

Prin urmare, apreciază apelanta, instanțele de judecată investite legal au stabilit, fără echivoc, faptul că actuala U.G.S.R. nu este continuatoarea fostei U.G.S.R. și pe cale de consecință nu are nicio calitate de a pretinde bunuri care au aparținut fostei U.G.S.R., bunuri ce au fost preluate de către Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România, în calitate sa de succesor universal prin absorbție al patrimoniului fostei U.G.S.R.

Se arată, de asemenea, că temeiul legal al interesului apelantei este recunoscut și prin art.40 alin.2 din Legea 62/2011 care stipulează că în cazul în care o organizație sindicală nu mai întrunește condițiile minime de constituire, orice terț interesat poate solicita instanței competente dizolvarea organizației în cauză, în baza unei cereri motivate.

Prin urmare, dacă legea recunoaște calitate procesuală de a cere dizolvarea, ulterior constituirii cu atât mai mult legiuitorul recunoaște calitatea procesuală a terțului interesat în momentul înregistrării.

În fapt, un grup de persoane au încercat și cu alte ocazii să utilizeze actele constitutive ale Confederației Generale a Muncii înființată în 1945 și ale Uniunii Generale a Sindicatelor din România înființată în 1966 pentru a pretinde în mod cu totul denaturat că aceste organizații încă există și încă funcționează. Scopul acreditării acestei teze este acela de a-și însuși în mod dolosiv patrimoniul național sindical.

Același grup a constituit în anul 2010 o organizație sindicală cu denumirea Uniunea Generală a Sindicatelor din România care a dobândit personalitate juridică în anul 2010 în temeiul deciziei nr. 474/12 aprilie 2010 pronunțată de Curtea de Apel București, secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie.

Aceasta organizație a încercat să se folosească de utilizarea identității de denumire și siglă pentru a-și atinge scopul de a intra în proprietatea patrimoniului sindical.

Văzând că în niciuna dintre acțiunile intentate nu au putut induce în eroare instanța investită, se încearcă în prezenta cauză folosirea personalității juridice a Confederației Generale a Muncii pentru atingerea aceluiași scop ilicit. -

În plus acest grup a și organizat un așa zis Congres de fuziune între UGSR 2010 și așa zisa organizație Uniunea Generală a Sindicatelor din România, pe când, în prezentul dosar, personajele respective se erijează în continuatorii Confederației Generale a Muncii.

Această așa-zisă fuziune realizată la data de 17 noiembrie 2012 face obiectul dosarului nr. 47772/3/2012 aflat pe rol la Tribunalul București, secția a IV-a civilă.

Apelanta învederează instanței faptul că în speță ne aflăm în situația unui abuz de drept în care nu se încearcă punerea de acord a statutului unei confederații sindicale cu prevederile legale în vigoare și modificarea componenței structurii de conducere, ci se încearcă, sub aparența unor modificări de statut și organe de conducere ale persoanei juridice, aducerea în sfera legalității a unei entități care nu mai funcționează - Confederația Generală a Muncii din 1945.

În fapt identitatea între aceste două entități (Confederația Generală a Muncii din 1945 și Uniunea Generală a Sindicatelor din România) a făcut obiectul Dosarului nr.28062/3/2010 în care instanța s-a pronunțat atât la fond prin sentința civilă nr. 29/29.06.2010 pronunțată de Tribunalul București, cât și în apel, prin Decizia nr.329A/23.03.2011 a Curții de apel București, stabilind fără putință de tăgadă că cele 2 entități juridice sunt diferite.

Interesul apelantei este actual având în vedere faptul că intenția de a realiza aceasta substituție de persoane este manifestată prin cererea introductivă de instanță ce face obiectul prezentei cauze.

Apelanta învederează faptul că, potrivit prevederilor Statutului Confederației Generale a Muncii din Republica Populară Română, statut ce a fost înregistrat la instanța judecătorească, orice modificări aduse acestei organizații sau organelor sale de conducere nu pot fi apreciate ca fiind legale și statutare în lipsa supunerii lor controlului de legalitate pe care îl face instanța de judecată.

În plus, toate legile succesive ce reglementează activitatea sindicatelor, de la Legea nr.52/1945 până în prezent, au impus controlul imperativ al instanței judecătorești asupra legalității și statutarității oricăror modificări aduse statutului sau organului de conducere al organizației sindicale.

Or, nerespectarea unei atare obligații atrage ca și consecință lipsa de efecte juridice ale unor astfel de modificări.

Față de cele invocate mai sus se impune a se analiza calitatea de subiect de drept civil și a capacității de folosință a petentei.

Apelanta invocă excepția lipsei calității procesuale active a petentei Confederația Generală a Muncii - CGM, solicitând admiterea acesteia și respingerea cererii introductive de instanța ca fiind formulată de către o persoană fără calitate procesuală activă, toate acestea având în vedere că reclamanta din prezenta cauză nu are nicio legătură cu CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII, înființată în anul 1945, existând doar o identitate de nume menită să creeze confuzie, în

opinia apelantei, reclamanta nu are calitate procesuală activă în raportul juridic supus judecării având în vedere următoarele considerente:

Instanțele de judecată învestite legal de către aceleași persoane, în alte cauze, au stabilit, fără echivoc faptul că actuala U.G.S.R. nu este continuatoarea fostei U.G.S.R. și pe cale de consecință nu are nicio calitate de a pretinde bunuri care au aparținut fostei U.G.S.R., bunuri ce au fost preluate de către CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA, în calitatea sa de succesori universal prin absorbție al patrimoniului fostei U.G.S.R.

Pe fondul cauzei, apelanta reia în susținerile expuse în calea de atac formulată de apelanta Cartel Alfa.

Se mai arată că petenta, cu o evidentă rea-credință, deși avea cunoștință, a păstrat sub tăcere o serie de alte hotărâri judecătorești pronunțate de instanțele judecătorești în decursul timpului cu privire la același obiect dedus judecării, inducând în eroare instanța prin omisiune.

Instanța s-a pronunțat, total nelegal, cu privire la înregistrarea unor presupuse modificări ale statutului (denumire, organe de conducere sau modificarea sediului CGM la nivelul anilor 1966, 1971, 1976, 1981, 1986 și 1989), cu toate că pe de o parte, o solicitare cu privire la înscrierea unor astfel de modificări aduse statutului este evident tardivă (fiind formulată la 50 de ani distanță de la data producerii ei), iar pe de altă parte nu rezultă din niciun înscris cele constatate de instanță și anume faptul că UGSR ar fi una și aceeași persoană juridică cu CGM, din contră există hotărâri judecătorești rămase irevocabile care constată tocmai contrariul.

Petenta a solicitat prin acțiunea introductivă să se ia act de modificările aduse statutului CGM, și să se dispună înscriere în registrul special al modificărilor intervenite în componenta nominală a structurilor de conducere, a sediului organizației, și să se înscrie în registru toate modificările din anii 1966, 1971, 1976, 1981, 1986 și 1989.

Potrivit prevederilor art.16 din Legea nr.52/1945, orice modificare adusă statutului sau organelor de conducere ale organizației sindicale trebuia adusă la cunoștința instanței.

În consecință, dacă denumirea Confederației Generale a Muncii ar fi fost modificată în perioada în care a fost în vigoare Legea nr.52/1945, respectiv în intervalul 21 ianuarie 1945 - 7 august 1991, acest lucru ar fi trebuit adus la cunoștința instanței.

Totodată, prin Legea nr.54/1991 cu privire la sindicate și Legea nr.54/2003 a sindicatelor se prevedea obligația de punere în acord a statutelor organizațiilor sindicale cu noile modificări legislative intervenite o dată cu intrarea lor în vigoare.

Or, niciuna din prevederile legale succesive nu a fost respectată din anul 1945 și până în prezent, și nu a existat nicio înscriere în registrul special al instanței cu privire la ~~pretinsele~~ modificări aduse statutului sau organelor de conducere a persoanei juridice - Confederația Generală a Muncii.

Dacă UGSR ar fi fost persoană juridică ar fi trebuit, dacă își modifica statutul după Revoluția din decembrie 1989, astfel încât să nu se mai afle sub conducere politică a Partidului Comunist Român, să facă aceste mențiuni la instanță. Nefăcând acest lucru, persoana juridică aflată sub conducerea PCR și-a încetat existența la data de 22 decembrie 1989 prin dizolvare de drept în baza art.45 lit.d din Decretul nr.31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice.

Prin urmare, și dacă în 1966 ar fi fost înregistrată legal ca persoană juridică, U.G.S.R. tot desființată rămâne.

Cât privește Confederația Generală a Muncii, aceasta nu a mai desfășurat activitate din perioada anterioară anului 1966 și până în prezent.

De asemenea, nu au fost operate niciun fel de modificări asupra actelor juridice ale organizației de la data înființării ei (1945) și până în prezent, deci pe o perioadă de peste 70 de ani, cu toate că legile succesive cu privire la sindicate au impus de fiecare dată acest lucru.

Trebuie precizat și un aspect extrem de relevant pentru soluționarea acestei cauze și anume că instanțele au statuat prin hotărâri judecătorești anterioare aceasta situație de fapt care, în opinia apelantei, a intrat sub autoritatea lucrului judecat.

Cu privire la capătul de cerere privind înscrierea modificărilor succesive ale denumirii/conducerii/statutului organizației, apelanta arată că nu s-a putut face proba că CGM și-a

menținut personalitatea juridică din 1945 și până în prezent, și că UGSR a fost înregistrată ca organizație sindicală în baza legii în vigoare la acel moment, neexistând identitate între CGM și UGSR. Nu rezultă din nici un document că la nivelul anului 1966 ar fi avut loc modificări ale statutului sau organelor de conducere ale CGM.

Apreciază apelanta că astfel de cereri nu puteau fi primite, în condițiile în care aceste modificări trebuiau să fie înregistrate, dacă se dorea, în perioada anterioară anului 1990 pe legislația în vigoare în acel moment. Instanța de fond ar fi trebuit să le respingă fie ca inadmisibile, fie ca tardiv formulate. Așadar o astfel de cerere nu se susține în fond și nici în drept.

Cât privește statutul CGM, acesta era în mod evident neconform cu noua legislație sindicală din 1991.

Simpla analiză privind, de exemplu, obligația statutară de a prevedea în cuprinsul statutului durata mandatelor organelor de conducere (art.7, lit.e) poate fi constatată cu ușurință ca fiind neîndeplinită, fără a mai analiza toate celelalte prevederi ale statutului ce trebuiau conformate noii legislații de după 1990.

La fel este situația și în cazul în care instanța ar putea avea în analiză prevederile din Statutul UGSR 1966, cu toate că acestea nu pot fi primite nicidecum atâta vreme cât ele nu au fost supuse controlului instanței.

Astfel, instanța în mod greșit s-a raportat la prevederile art.20 alin.3 din Legea nr.62/2001, în condițiile în care modificările solicitate a fi înscrise în Registrul special ținut de grefa Tribunalului Ilfov vizau modificări aduse la statutul și structura de conducere a unei pretinse confederații sindicale, și nu a unei simple organizații sindicale, situație în care incidente sunt prevederile art.49 din Legea nr.62/2001, și nu prevederile art.20 alin.3 din legea nr.62/2001.

În drept, prevederile art.534 alin.4 coroborat cu art.470 și urm. din Codul de procedură civilă, precum și prevederile Legii nr.62/2011.

Apelantul BLOCUL NAȚIONAL SINDICAL solicită admiterea apelului său, anularea sau schimbarea în tot a sentinței în sensul respingerii cererii formulate, să se dispună radierea înregistrațiilor făcute în registrul special în baza sentinței civile nr.1450/2016 susmenționate.

În motivare, arată că netemeinicia hotărârii rezultă din faptul că Confederația Generală a Muncii - CGM, a fost o organizație sindicală înființată la nivelul anului 1945, în baza Legii nr.52/1945 a sindicatelor, iar de la data înființării și până în prezent (adică pe o perioadă de mai bine de 70 de ani) în registrul special al instanței nu au fost comunicate nici un fel de modificări privind această persoană juridică. Se presupune așadar că persoanele care au fost alese și cele care au participat la constituirea organizației nu numai că nu mai activează în desfășurarea mandatelor lor sau în cadrul organizației, ci nu se mai află în viață.

Instanța era datoare a verifica cine sunt persoanele care au participat la Congresul din 27 februarie 2016 și pe cine reprezintă aceste persoane, dacă membrii Confederației Generale a Muncii - CGM au fost toți prezenți sau măcar convocați la Congresul din 27 februarie 2016 și cine sunt acești membri, în egala măsură cum au dobândit aceștia calitatea de membri ai CGM și când (dacă au fost membri fondatori în anul 1945 sau au dobândit calitatea de membru ulterior și cum anume), dacă întrunirea - denumită „Congres” a fost statutar întrunită conform statutului CGM în vigoare la acea dată.

Or, în hotărârea pe care a pronunțat-o, instanța de fond nu a verificat nici unul din aceste aspecte, mergând pe prezumția, total neîntemeiată, că persoanele din documentele depuse sunt reprezentanți ai tuturor organizațiilor membre ale CGM.

Blocul Național Sindical își justifică interesul prin faptul că ea însăși este o organizație sindicală legal înființată și care are ca membrii afiliați peste 30 de federații membre care au afiliat la rândul lor peste 600 de sindicate legal înființate, membre ale BNS, și care desfășoară activitate sindicală în acest moment, organizații care nu au fost convocate la Congresul CGM și nici nu au avut cunoștință de desfășurarea unui astfel de congres.

Petenta, deși avea cunoștință, a păstrat sub tăcere o serie de alte hotărâri pronunțate de instanțele în decursul timpului cu privire la acest obiect dedus judecății, inducând în eroare instanța prin omisiune. În fapt, acest grup de persoane persistă încă din anul 2008 și până în prezent sub

diverse forme de a încerca să inducă ideea că Confederația Generală a Muncii - CGM încă există și că aceasta, la nivelul anului 1966, și-a schimbat denumirea în UGSR. Urmare a acestor repetate demersuri pe care acest grup de persoane le-a făcut, au existat mai multe hotărâri judecătorești pronunțate, inclusiv la nivelul Curții de Apel București și Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a dispus cu privire la această problemă de drept dedusă judecătii (hotărâri pe care le anexează prezentei cereri). Și asta în contextul în care și în procesele anterioare purtate pe același obiect a fost prezentat instanțelor întregul probatoriu care a fost pus și la dispoziția Tribunalului Ilfov în prezenta cauză. Or, aceste hotărâri poartă autoritatea lucrului judecat, chiar și în procedura necontencioasă, atâta vreme cât problema de drept dedusă judecătii și probatoriile efectuate nu sunt de natură a schimba în vreun fel cele statuate anterior de autoritatea judecătorească.

În finalul prezentei cereri apelantul prezintă un istoric detaliat al demersurilor și al hotărârilor astfel cum au fost pronunțate în decursul timpului pe acest obiect dedus judecătii în perioada 2008-2016.

Depune totodată în probațiune și procese verbale ale altor „Adunări Generale”/”Congrese” ale UGSR/CGM prin care s-a urmărit același scop și care vor fi invocate în spețele analizate și care au făcut obiect al dosarelor menționate.

Instanța s-a pronunțat, total nejustificat, cu privire la înregistrarea unor presupuse modificări ale statutului, denumirii, organelor de conducere sau sediului CGM la nivelul anilor 1966, 1971, 1976, 1981, 1986 și 1989, cu toate că pe de o parte o solicitare cu privire la înscrierea unor astfel de modificări aduse statutului este evident tardivă (fiind formulată la 50 de ani distanță de la data producerii lor). Pe de altă parte nu rezultă din nici un înscris cele constatate de instanță și anume ca UGSR ar fi una și aceeași persoană juridică cu CGM, ba din contra exista hotărâri judecătorești rămase sub autoritatea de lucru judecat care constată tocmai contrariu.

În ce privește justificarea interesului se arată că temeiul legal al interesului apelantului Blocul Național Sindical este recunoscut prin art.40, alin.2 din Legea nr.62/2011. Prin urmare, dacă legea recunoaște calitate procesuală de a cere dizolvarea ulterior constituirii, cu atât mai mult legiuitorul recunoaște calitatea procesuală a terțului interesat în momentul înregistrării sau la momentul în care sub aparenta unor modificări de statut și organe de conducere se urmărește ”reînființarea” unei persoane juridice care și-a încetat existența în fapt și în drept de niște persoane fără nici o calitate.

Apelantul învederează instanței că este în situația unui abuz de drept în care nu se încearcă punerea de acord a statutului unei confederații sindicale cu prevederile legale în vigoare și modificarea componenței structurii de conducere, ci se încearcă, sub aparenta unor modificări de statut și organe de conducere ale persoanei juridice, aducerea în sfera legalității a unei entități care nu mai funcționează - Confederația Generală a Muncii din 1945, precum și a unei entități care nu a funcționat niciodată legal ca organizație sindicală, respectiv UGSR 1966.

În fapt identitatea între aceste entități (Confederația Generală a Muncii din 1945 și Uniunea Generală a Sindicatelor din România) a făcut obiectul dosarului nr.28062/3/2010, în care instanța s-a pronunțat atât la fond prin sentința civilă nr.29/29.06.2010 pronunțată de Tribunalul București cât și în apel prin sentința nr.329A/23.03.2011 a Curții de Apel București, că cele 2 entități juridice sunt diferite.

Arată apelantul Blocul Național Sindical că interesul este actual având în vedere faptul că intenția de a realiza această substituție de persoane este manifestată prin prezenta cerere.

Se mai arată că după revoluția din decembrie 1989 și desființarea organizațiilor sindicale comuniste, inclusiv a UGSR 1966, organizația Blocul Național Sindical a început să administreze în comun cu celelalte confederații sindicale reprezentative la nivel național patrimoniul sindical, lucru pe care l-a făcut în mod neîntrerupt în toți anii de după revoluție până în prezent.

În fapt, legiuitorul a stabilit deja printr-un act normativ, respectiv Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989 prevede că „Regimul juridic al imobilelor care au aparținut patrimoniului sindical preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale”.

În principal, apelantul Blocul Național Sindical reiterează susținerile sale cu privire la interesul său privitor la judecarea prezentului dosar depunând în completare și soluția pronunțată de Tribunalul București - Secția a V-a Civilă în dosarul nr.45625/3/2011.

De asemenea, în susținerea cererii sale și justificarea interesului în cauză, apelantul Blocul Național Sindical depune notificarea pe care Uniunea Generală a Sindicatelor din România a transmis-o către Blocul Național Sindical prin Biroul executorilor judecătorești cu nr.631.06.05.2011 sub semnătura domnului Călinescu Ștefan prin care somează BNS să predea patrimoniul ce petenta susține că-i aparține și pe care susține că BNS și l-a însușit în mod abuziv. Acest document face proba materializării intenției petentei de a se substitui persoanei juridice Confederația Generală a Muncii cu scopul vădit, în opinia apelantului, de a intra în posesia patrimoniului sindical administrat de Blocul Național Sindical alături de ceilalți intervenienți în prezentul dosar.

În fapt, acest lucru reiese și din modul în care cererea a fost formulată, interesul fiind acela nu doar de a se constata "reînființarea" CGM, dar mai ales acela de a se constata identitatea între CGM și UGSR, dat fiind că cea mai mare parte a patrimoniului vizat a fost constituit de către UGSR.

Totodată Blocul Național Sindical, fiind o confederație sindicală legal constituită și reprezentativă la nivel național, care ființează și desfășoară activitate sindicală nemijlocită din perioadă postrevoluționară și până în prezent, apelantul apreciază că are interes în prezenta cauză prin faptul că orice organizație care se constituie la nivel național (federativ ori confederativ) să fie organizație legal constituită și să poată ființa în dialogul social ce se desfășoară la nivel național pe baze legale.

Având în vedere prevederile statutului Confederației Generale a Muncii din Republica Populară Română, singurul statut care întrunește condițiile de legalitate fiind înregistrat la instanța judecătorească. Orice alte modificări aduse în statutul acestei organizații sau organelor sale de conducere nu pot fi apreciate ca fiind legal și statutar efectuate în lipsa supunerii lor controlului de legalitate pe care îl face instanța de judecată. În fapt, în toate legile succesive ce reglementează activitatea sindicatelor, de la Legea nr. 52/1945 până în prezent, au impus controlul imperativ al instanței judecătorești asupra legalității și statutarității oricăror modificări aduse statutului sau organului de conducere al organizației sindicale. Or, nerespectarea unei atari obligații atrage ca și consecință lipsa de efecte juridice ale unor astfel de modificări.

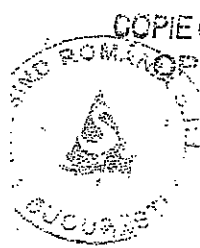
Intr-o atare situație, cu atât mai mult se justifică cererea apelantului de intervenție, cu cât conform art.7 din statutului CGM, atât Blocul Național Sindical, cât și organizațiile membre BNS ar trebui să fie membre ale CGM, ele devenind membre de drept la data dobândirii personalității juridice.

Față de cele afirmate se impune așadar a se analiza calitatea de subiect de drept civil și a capacității de folosință a petentei, pentru motivele expuse deaj în cuprinsul cererilor de apel anterioare.

Se susține de către apelantă că sentința este greșit motivată în drept, respectiv este motivată pe art.20 din Legea nr.62/2011, iar nu pe prevederile art.42 și 49 din același act normative. Or, CGM este o confederație sindicală, aceasta fiind forma de constituire conform sentinței nr.43 din 11 iunie 1945. Mai mult, se subliniază acest lucru și prin capătul de cerere admis de instanța de fond de a lua act de afilierea a 3 federații la această organizație, anume: Federația Sindicatelor din Construcții de Mașini 13 Noiembrie, Uniunea Națională a Producătorilor Agricoli din România și Federația Națională a Sindicatelor din Industria Alimentară.

Art.20 din Legea nr. 62/2011, invocat ca temei de drept, se referă la persoana juridică "sindicat" având ca afiliați membri persoane fizice. În drept, cererea ar fi trebuit să fie întemeiată și analizată de instanță în baza prevederilor art.49 cu referire la art.42-48 din Legea nr.62/2011, parte din capitolul IV - "Forme de asociere a organizațiilor sindicale".

Mai mult, cel puțin una din federațiile care s-au afiliat conform sentinței civile atacate, respectiv Federația Sindicatelor din Construcții de Mașini "15 noiembrie", nu ar fi adoptat niciodată o hotărâre de afiliere la CGM fiind membră în confederația CSDR. Precizează apelantul și faptul că

Legea nr.1/2016 se completează Legea nr.62/2011 în sensul interzicerii afilierei la 2 confederații în același timp - art.41, alin.(5).

Pe lângă discuțiile anterioare cu privire la lipsa calității de subiect de drept civil și a capacității de folosință a petentei, cu privire la calitatea persoanelor participante la Congres și a semnatarilor cererii adresate de petenta instanței de reprezentanți ai petentei sau autoritatea de lucru judecat trebuie remarcat că petenta afirmă că este o organizație care și-a dobândit personalitatea prin sentința nr.43 din 11 iunie 1945 în dosarul nr.2534/945 a Tribunalului Ilfov.

Având în vedere cele afirmate și faptul că în dosarul respectiv nu au fost înregistrate nici un fel de modificări ale statutului sau organului de conducere al acestei organizații (Confederația Generală a Muncii) de la înființare și până în prezent, instanța urmează să în analiza actelor dosarului să aibă în vedere prevederile statutului Confederației Generale a Muncii din Republica Populară Română.

Apreciază apelanta că în conformitate cu prevederile art.49 coroborat cu art.42, alin. 2, lit.b) și c) din Legea nr. 62/2011 - legea dialogului social instanța de fond avea obligația de a solicita:

b) hotărârile organizațiilor sindicale de a se asocia într-o federație sau confederație, semnate de reprezentanții legali ai acestora;

c) copii legalizate ale hotărârilor judecătorești de dobândire a personalității juridice, rămase definitive, de către organizațiile sindicale care se asociază.

Legiuitorul a impus o astfel de cerere tocmai pentru a evita o situație de genul celei din prezentul dosar. Apreciază apelantul că în acest context hotărârea astfel pronunțată este netemeinică.

Apelantul BLOCUL NATIONAL SINDICAL a formulat completare a cererii de apel, în sensul completării și cu un nou capăt de cerere, solicitând să se dispună și anularea încheierii pronunțată în același dosar în data de 19.07.2016, prin care instanța a dispus îndreptarea erorii materiale strecurate în dispozitivul sentinței civile nr.1450/25.05.2016 pronunțată de Tribunalul Ilfov, în sensul că se va menționa corect că cererea a fost formulată de petenta "Confederația Generală a Muncii - Uniunea Generală a Sindicatelor din România - CGM-UGSR".

În situația în care petenta care a depus cererea introductivă a fost "Confederația Generală a Muncii - Uniunea Generală a Sindicatelor România - CGM-UGSR" instanța ar fi trebuit să respingă cererea ca inadmisibilă, fiind introdusă de o persoană fără calitate procesuală și lipsită de capacitate de folosință, având în vedere că o persoană juridică cu această denumire nu există.

Or, instanța, prin încheierea pronunțată în data de 19.07.2016 privind îndreptarea erorii materiale, nu numai că nu a respins această cerere, dar i-a dat relevanță precizând în mod eronat, în opinia apelantului, că denumirea petentei a fost "Confederația Generală a Muncii - Uniunea Generală a Sindicatelor din România - CGM-UGSR".

Chiar dacă petenta pretinde că și-a schimbat denumirea cu ocazia Congresului din 27 februarie 2016, aceasta nu putea purta altă denumire decât începând cu data la care această nouă denumire era înregistrată în baza unei sentinței definitive, or, se înțelege din soluția publicată pe portalul instanței (neavând încă la dispoziție înscrisurile din dosar), că petenta și-a formulat cererea introductivă sub denumirea "Confederația Generală a Muncii - Uniunea Generală a Sindicatelor din România - CGM-UGSR", or, o astfel de persoană juridică nu exista înregistrată legal la acea dată.

De altfel și această denumire denotă intenția pe care acest grup a avut-o de la bun început, aceea de a se substitui atât persoanei juridice CGM, cât și entității UGSR cu scopul vădit la dobândirii patrimoniilor acestor entități.

Acest scop a reieșit de altfel la scurt timp după pronunțarea sentinței atacate și după depunerea apelului de către Blocul Național Sindical, în acest sens urmând a completa probatoriul depus inițial cu înscrisuri noi și anume - notificarea transmisă către Blocul Național Sindical de către CGM-UGSR prin Birou Executor Judecătoresc Ulman Bogdan, prin care este somat să-i pună la dispoziție acest patrimoniu, notificare anexată prezentei.

Apelanta UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA – U.G.S.R. solicită instanței prin apelul declarat să nu aprobe înscrierea în Registrul special al organizațiilor sindicale

afiat la Grefa Tribunalului Ilfov a Hotărârii nr.1450/25.05.2016 pronunțate de Tribunalul Ilfov, în urma cererii de modificări acte constitutive urmare așa-zisului Congres din 27.02.2016 în numele C.G.M. - U.G.S.R.

Solicită, totodată, să se dispună cercetarea și verificarea de urgență a dosarului nr.861/93/2016 înregistrat la Tribunalul Ilfov, în data de 28.03.2016, Secția Civilă, având ca obiect „modificări acte constitutive persoane juridice”, întrucât, în opinia apelantei, hotărârea pronunțată la data de 25.05.2016 este ilegală.

Apelanta arată că a luat la cunoștință de hotărârea nr.1450/2016 pentru entitatea CONFEDERAȚIA GENERALA A MUNCII - UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA CGM - UGSR în data de 27.06.2016, când a primit (din partea acestei entități Notificarea - Somația nr. 163/24.06.2016 transmisă prin Biroul Executor Judecătoresc Ulman Bogdan. Notificarea - Somație a fost primită la domiciliul președintelui UGSR, dl. Marin Iancu luni 27.06.2016, în jurul orei 16.00, plicul fiind lăsat la cutia poștală, dar nu a fost trimis cu poșta, ci probabil prin comisionarul executorului judecătoresc, care nu a venit la apartament, ci a lăsat plicul pur și simplu la cutia poștală (anexează în acest sens plicul în cauză).

Chiar dacă se consideră că apelanta U.G.S.R. a luat la cunoștință în data de 24.06.2016, ziua emiterii Notificării, ceea ce nu s-a întâmplat, conform art.534, alin.(4), Cod Procedură Civilă, Uniunea Generală a Sindicatelor din România - UGSR înființată prin decizia civilă definitivă nr. 474/12.04.2010 și înscrisă în Registrul Special al Organizațiilor Sindicale aflat la Grefa Tribunalului București la poziția nr. 1/17.06.2010, se încadrează în termenul legal privind depunerea apelului.

Dreptul legitim al UNIUNII GENERALE A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA - UGSR înființată prin Decizia Civilă nr. 474/12.04.2010 de a depune apel împotriva hotărârii mai sus rubricate își are temeiul în următoarele argumente:

Uniunea Generală a Sindicatelor din România - UGSR înființată prin decizia civilă nr. 474/12.04.2010 - definitivă, are sediul social, încă de la înființare, în București Bd.Regina Elisabeta nr.45 - intrarea Ing.Anghel Saligny nr.8, Sector 5 și este înscrisă în Registrul Special al Organizațiilor Sindicale la poziția 1/17.06.2010.

Ulterior, în urma Congresului din 19 iulie 2014, apelanta a introdus la Tribunalul București cerere de modificări acte constitutive, prevederi statutare și componența noilor organe de conducere, dosar nr. 25989/3/2014, iar în al doilea ciclu procesual dosar nr.25989/3/2014 sentința civilă nr. 4RZ din 19.11.2015 a Tribunalului București a validat modificările de prevederi statutare aprobate de Congres, componența organelor de conducere, avându-l ca președinte pe dl. Marin Iancu și a recomandat înscrierea modificărilor solicitate în Registrul Special aflat la Grefa Tribunalului București.

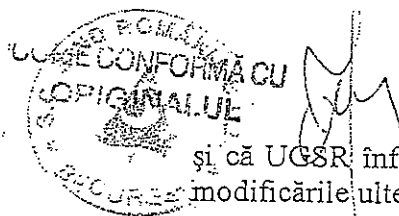
În urma apelului formulat de intervenientul Călinescu Ștefan, Curtea de Apel București a pronunțat în data de 27.05.2016 soluția: „În act de renunțarea la judecata cererii de apel. Definitivă. Document: Hotărâre 399/2016 27.05.2016”.

De asemenea, în baza Deciziei nr. 8328/15.10.2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, apelanta a dobândit sediul din Bd.Regina Elisabeta nr.45 și a fost înregistrată la OCPI - BCPI Sector 5 la data de 23.01.2012, conform istoricului OCPI București, anexat dosarului.

Președintele UGSR înființată prin decizia civilă 474/2010, la acel moment Călinescu Ștefan, conform extrasului din Registrul Special (anexat), a obținut la 27.09.2012 codul fiscal 30714400 pentru o entitate ce poartă înșelător aceeași denumire cu a apelantei, respectiv Uniunea Generală a Sindicatelor din România - UGSR. Apelanta anexează codul fiscal 30714400.

Mentionează apelanta că obținerea codului fiscal 30714400 s-a făcut în condițiile în care entitatea respectivă nu este înscrisă în Registrul Special aflat la Grefa Tribunalului București - în dovedire adresa Președintelui de ședință cu termen 12.05.2016, dosar nr. 1116/302/2015, Tribunalul București către Biroul Persoane Juridice.

Adresa nr.1/2359/c din data de 21.04.2016 a Tribunalului București (anexată) atestă că entitatea UGSR cod fiscal 30714400 nu este înscrisă în Registrul Special al Organizațiilor Sindicale

și că UGSR înființată prin decizia civilă nr. 474/2010 este înscrisă la poziția nr. 1/17.06.2010, cu modificările ulterioare date de sentința civilă nr. 4 RZ/19.11.2015, cu președinte Iancu Marin.

Dimpotrivă, există sentința civilă nr. 2 FED/11.02.2014 a Tribunalului București dosar nr.39691/3/2012, care atestă lipsa capacității de folosință a acestei entități, sentința rămasă definitivă prin renunțare la judecată în al doilea ciclu procesual de însuși petenta UGSR reprezentată de pretinsul președinte Călinescu Ștefan, care nu a fost validat în această calitate de nicio instanță din România, după cum nu au fost validate nici organele de conducere ale acesteia.

Cu toate acestea, dl.Frumosu Dragoș Vasile prin decizia nr. 1/07.01.2016 și semnată de pretinsul președinte Călinescu Ștefan, este mandatat în funcția de președinte executiv al UGSR cod fiscal 30714400.

Prin cerere abuzivă și nejustificată de îndreptare eroare materială Călinescu Ștefan, a înlocuit codul fiscal 27216520 al apelantei U.G.S.R., proprietarul de drept al imobilului din București Bd. Regina Elisabeta nr. 45, cu codul fiscal 30714400 al entității UGSR fără capacitate de folosință.

În ceea ce privește codul fiscal 30714400, obținut în condiții ce nu s-au dovedit a fi legale, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București Serviciul Juridic Ilfov, prin adresa nr. 131858/30.03.2016 precizează că se impune radierea codului fiscal 30714400, emis la 27.09.2012.

Prin adresa nr.6470858/21.04.2016, ANAF Administrația Județeană a Finanțelor Publice ILFOV Serviciul Fiscal Orășenesc Buftea, emitenta codului fiscal în cauză, confirmă că se impune radierea CIF 30714400 atribuit în data de 27.09.2012 și că operațiunea de radiere va fi efectuată în cel mai scurt timp de organul fiscal competent, respectiv Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice.

Cu adresa nr. 6470931/04.05.2016, Serviciul Fiscal Orășenesc Buftea a transmis Administrației Sectorului 5 București solicitarea de radiere a codului fiscal 30714400/27.09.2012.

Cu adresa nr.300/14.06.2016 apelanta a solicitat Administrației Sectorului 5 București precizări referitoare la radierea codului fiscal în cauză. Deși Serviciul Fiscal Orășenesc Buftea a transmis încă din 04.05.2016 Administrației Finanțelor Publice Sectorul 5 solicitarea de radiere a codului fiscal 30714400, nici până la această dată nu a primit răspunsul cuvenit.

Este demn de a fi luat în seamă de către instanța de judecată faptul că în baza falsului comis prin obținerea codului fiscal 30714400 și înlocuirea la OCPI BCPI Sector 5 a codului fiscal 27216520 cu cel dobândit în condiții ilegale, s-a legiferat practic furtul unei clădiri de patrimoniu, monument istoric ce a servit drept sediul Senatului României în perioada interbelică și care astăzi pe piața imobiliară valorează în jur de 4 milioane de euro.

În ceea ce privește Hotărârea nr.1450/25.05.2016 pronunțată de Tribunalul Ilfov în dosarul nr. 861/93/2016 și redactată la data de 06.06.2016, la 11 zile de la pronunțare, apelanta este surprinsă de celeritatea redactării acesteia, având în vedere complexitatea deosebită a speței supusă judecării. Trebuie ținut seamă că în cei 25 de ani în care au fost numeroase acțiuni în instanță - pe de o parte fiind cei ce au revendicat CGM-UGSR, iar pe de altă parte confederațiile sindicale apărute după anul 1989, ținta firește fiind rezolvarea problemei legate de patrimoniul sindical.

Încă din anul 1990 primul Guvern post-decembrist prin Premierul Petre Roman a dat o rezoluție în data de 03.04.1990 pe un material înaintat de Comitetul Național Provizoriu de Organizare a Sindicatelor Libere din România prin care precizează că problema patrimoniului UGSR se amână după Congresul Sindicatelor, Congres al tuturor federațiilor și confederațiilor, care Congres nu s-a ținut, patrimoniul sindical aflându-se astăzi în gestionare de către confederațiile sindicale.

Iată de ce devine surprinzătoare o hotărâre de instanță care, având la bază trei federații sindicale (*Federația Sindicatelor din Construcții de Mașini „15 Noiembrie”, Uniunea Națională a Producătorilor Agricoli din România, Federația Națională a Sindicatelor din Industria Alimentară*), care nu au în componență mai mult de câteva mii de membri cotizanți, dă legitimitate continuității Confederației Generale a Muncii - Uniunii Generale a Sindicatelor din România

CGM-UGSR, care în decembrie 1989 avea peste 7.500.000 membri grupați în 10.500 de sindreate.

În temeiul art. 534 alin (4) din Codul de procedură civilă, apelanta U.G.S.R. solicită admiterea apelului, solicitând totodată permisiunea ca după intrarea în posesia Hotărârii nr.1450/25.05.2016 și după studierea dosarului nr. 861/93/2016, să aducă completare la motivele de apel.

Apelanta *CONFEDERAȚIA SINDICATELOR DEMOCRATICE DIN ROMÂNIA (C.S.D.R.)* solicită schimbarea în tot a sentinței apelate, în sensul respingerii în totalitate a acțiunii introductive de instanță ca fiind netemeinică și nelegală.

În ceea ce privește justificarea calității de persoană interesată în exercitarea căilor legale de modificare/anulare a acestei hotărâri judecătorești netemeinică și nelegală, arată că temeiul legal al interesului apelantei este recunoscut și prin art.40 alin.2 din Legea 62/2011.

Reluând în fapt susținerile celorlalte apelante, se arată că în speță ne aflăm în situația unui abuz de drept în care nu se încearcă punerea de acord a Statutului unei confederații sindicale cu prevederile legale în vigoare și modificarea componenței structurii de conducere, ci se încearcă, sub aparența unor modificări de statut și organe de conducere ale persoanei juridice, aducerea în sfera legalității a unei entități care nu mai funcționează - Confederația Generala a Muncii din 1945.

Apelanta învederează faptul că, potrivit prevederilor Statutului Confederației Generale a Muncii din Republica Populară Română, statut ce a fost înregistrat la instanța judecătorească, orice modificări aduse acestei organizații sau organelor sale de conducere nu pot fi apreciate ca fiind legale și statutare în lipsa supunerii lor controlului de legalitate pe care îl face instanța de judecată.

În plus, toate legile succesive ce reglementează activitatea sindicatelor, de la Legea nr.52/1945 până în prezent, au impus controlul imperativ al instanței judecătorești asupra legalității și statutarității oricăror modificări aduse statutului sau organului de conducere al organizației sindicale.

Or, nerespectarea unei atare obligații atrage ca și consecință lipsa de efecte juridice ale unor astfel de modificări.

Față de cele invocate mai sus se impune a se analiza calitatea de subiect de drept civil și a capacității de folosință a petentei.

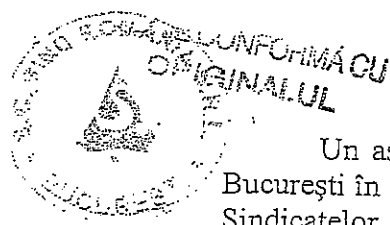
Apelanta invocă excepția lipsei calității procesuale active a petentei Confederația Generala a Muncii - CGM, solicitând admiterea acesteia și respingerea cererii introductive de instanță ca fiind formulată de către o persoană fără calitate procesuală activă.

Având în vedere faptul că reclamanta din prezenta cauză nu are nicio legătură cu CONFEDERAȚIA GENERALA A MUNCII, înființată în anul 1945, existând doar o identitate de nume menită să creeze confuzie, în opinia apelantei, reclamanta nu are calitate procesuală activă în raportul juridic supus judecății.

Instanțele de judecată investite legal de către aceleași persoane, în alte cauze, au stabilit, fără echivoc faptul că actuala U.G.S.R. nu este continuatoarea fostei U.G.S.R. și pe cale de consecință nu are nicio calitate de a pretinde bunuri care au aparținut fostei U.G.S.R., bunuri ce au fost preluate de către CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA, în calitate sa de succesori universal prin absorbție al patrimoniului fostei U.G.S.R.

Reclamanta din prezenta cauză nu este persoana juridică care se pretinde în mod dolosiv că ar fi, respectiv CONFEDERAȚIA GENERALA A MUNCII neexistând nici un fel de identitate între cele două, cu atât mai puțin putând fi dovedită împrejurarea că reclamanta ar fi preluat patrimoniul sau vreun drept de la CONFEDERAȚIA GENERALA A MUNCII sau de la UNIUNEA GENERALA A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA.

Instanțele de judecată investite legal au stabilit, fără echivoc, faptul că, actuala U.G.S.R. nu este continuatoarea fostei U.G.S.R. și pe cale de consecință nu are nicio calitate de a pretinde bunuri care au aparținut fostei U.G.S.R., bunuri ce au fost preluate de către Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România, în calitate sa de succesori universal prin absorbție al patrimoniului fostei U.G.S.R.

Un aspect relevant constă în faptul că U.G.S.R.- 2010 a mai inițiat un dosar la Tribunalul București în data de 07.02.2012 prin care a solicitat instanței să se constate că: „Uniunea Generală a Sindicatelor din România (U.G.S.R.), înființată în 1966 nu a fost desființată, dizolvată și/sau lichidată, ea funcționând și producând efecte și după evenimentele din 1989, și, pe cale de consecință, să se dispună acordarea codului de înregistrare fiscală”.

Cererea a făcut obiectul dosarului nr.3766/3/2012 și a fost suspendată până la soluționarea Dosarului nr.28062/3/2010 (citat mai sus și aflat pe rol la acel moment la Înalta Curte de Justiție și Casație), având în vedere faptul că soluția din Dosarul nr.3766/3/2012 era ținută de soluția din Dosarul 28062/3/2010.

În final, având în vedere soluția pronunțată în Dosarul nr.28062/3/2010, petenta U.G.S.R. a renunțat la judecarea cauzei ce făcea obiectul Dosarului nr.3766/3/2012, astfel că instanța investită a pronunțat încheierea de ședință din data 19 septembrie 2012 prin care a luat act de renunțarea la judecată.

Trebuie avut în vedere faptul că în urma așa-zisului Congres de fuziune care avea ca ordine de zi fuziunea între U.G.S.R. 2010 și U.G.S.R. 1966, s-a solicitat ulterior instanței, prin cererea înregistrată la data de 11 decembrie 2012 să se ia act de fuziunea dintre cele 2 entități.

În această cauză confederațiile reprezentative la nivel național au făcut cereri de intervenție în nume propriu, iar instanța a pronunțat o încheiere prin care au fost admise în principiu cererile de intervenție, procesul finalizându-se prin renunțarea la judecată cererii principale la data de 14 noiembrie 2014.

Actuala U.G.S.R. a încercat să-și justifice calitatea de parte vătămată și parte civilă în dosarul penal nr.266/P/2011 ce s-a aflat în cercetare la D.N.A. București - Structura Centrală, pretinzându-se a fi continuatoarea C.G.M. și a fostei U.G.S.R., invocând și calitatea de parte vătămată și chiar de parte civilă.

Față de situația creată, D.N.A. București a solicitat relații cu privire la cererea de constituire ca parte civilă a U.G.S.R., S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L. înaintând precizări scrise, însoțite de hotărâri judecătorești definitive și irevocabile prin care se dovedește, fără putință de tăgadă, faptul că actuala U.G.S.R. nu este continuatoarea C.G.M. și a fostei U.G.S.R., și pe cale de consecință nu justifică nicio calitate în care să pretindă că ar fi suferit vreo vătămare de natură patrimonială astfel încât să fi putut justifica poziția procesuală în acel dosar de parte vătămată și/sau parte civilă.

Apelanta invocă excepția autorității de lucru judecat, solicitând admiterea acesteia și respingerea cererii introductive de instanța ca fiind inadmisibilă. În fapt instanțele au fost sesizate în mod repetat cu același petit, acestea dezlegând în mod irevocabil problema de drept supusă judecării anterior între același părți, fie că petenta se autointitula U.G.S.R. sau mai nou C.G.M.

Apelanta apreciază că, așa cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție în decizia nr.1011/12.03.2013, în acord cu jurisprudența CEDO și deciziile Curții Constituționale (Decizia nr.1/1995 a Curții Constituționale), autoritatea de lucru judecat privește nu numai dispozitivul hotărârii, ci și considerentele pe care aceasta se sprijină.

Petenta, cu o evidentă rea-credință, deși avea cunoștință, a păstrat sub tăcere o serie de alte hotărâri judecătorești pronunțate de instanțele judecătorești în decursul timpului cu privire la același obiect dedus judecării, inducând în eroare instanța prin omisiune.

În fapt, acest grup de persoane a acționat din anul 2008 și până în prezent sub diverse forme, încercând să inducă ideea că Confederația Generală a Muncii - CGM încă exista și că aceasta, la nivelul anului 1966, și-a schimbat denumirea în U.G.S.R.

Urmare acestor repetate demersuri juridice pe care acest grup de persoane le-a făcut, au fost pronunțate mai multe hotărâri judecătorești, inclusiv de către Curtea de Apel București și Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a dispus irevocabil cu privire la problema de drept dedusă judecării în această cauză, și asta în contextul în care au fost prezentate instanțelor întregul probatoriu care a fost pus și la dispoziția Tribunalului Ilfov.

Or, aceste hotărâri judecătorești au autoritate de lucru judecat, chiar și în procedura necontencioasă, atâta vreme cât problema de drept dedusă judecării și probatoriile administrate nu sunt de natură a schimba în vreun fel cele statuate anterior de autoritatea judecătorească.

CPRS ROMANIA
 OBIECTUL

Petenta a solicitat prin acțiunea introductivă de instanță să se ia act de modificările aduse statutului CGM, și să se dispună înscrierea în registrul special al modificărilor intervenite în componenta nominală a structurilor de conducere, a sediului organizației, și să se înscrie în registru toate modificările din anii 1966, 1971, 1976, 1981, 1986 și 1989.

Potrivit prevederilor art.16 din Legea nr.52/1945, orice modificare adusă statutului sau organelor de conducere ale organizației sindicale trebuia adusă la cunoștința instanței.

În consecință, dacă denumirea Confederației Generale a Muncii ar fi fost modificată în perioada în care a fost în vigoare Legea nr.52/1945, respectiv în intervalul 21 ianuarie 1945 - 7 august 1991, acest lucru ar fi trebuit adus la cunoștința instanței.

Obligația legală de a înscrie la instanță orice modificări ale statutului sau organului de conducere a subzistat, de asemenea, și în perioada în care au fost în vigoare Legea nr. 54/1991 cu privire la sindicate și Legea nr.54/2003 a sindicatelor, respectiv în perioada 7 august 1991 - 13 mai 2011, și subzistă și după 13 mai 2011, în temeiul Legii nr. 62/2011 a dialogului social.

Totodată, prin Legea nr.54/1991 cu privire la sindicate și Legea nr.54/2003 a sindicatelor se prevedea obligația de punere în acord a statutelor organizațiilor sindicale cu noile modificări legislative intervenite o dată cu intrarea lor în vigoare.

Or, niciuna din prevederile legale succesive nu a fost respectată din anul 1945 și până în prezent, și nu a existat nicio înscriere în registrul special al instanței cu privire la preținsele modificări aduse statutului sau organelor de conducere a persoanei juridice - Confederația Generală a Muncii.

Apelanta susține că petenta nu face nicio dovadă în sensul celor de mai sus.

Cu privire la calitatea persoanelor care au participat la Congresul din 27 februarie 2016, și a semnatarilor cererii introductive de instanță, apelanta arată că după 22 decembrie 1989, UGSR 1966 nu a mai avut niciun fel de activitate, deoarece lucrătorii din România s-au organizat în noi sindicate, federații și confederații înregistrate juridic la instanțe conform legii.

Pe lângă discuțiile anterioare cu privire la lipsa calității de subiect de drept civil și a capacității de folosință a petentei, cu privire la calitatea persoanelor participante la Congres, și a semnatarilor cererii adresate de petenta instanței, sau a autorității de lucru judecat invocată de apelantă, ar mai fi de subliniat următoarele:

Petenta afirmă că este o organizație care și-a dobândit personalitatea prin sentința nr. 43 din 11 iunie 1945 în Dosarul nr. 2534/945 a Tribunalului Ilfov.

Având în vedere cele afirmate și faptul că în dosarul respectiv nu au fost înregistrate niciun fel de modificări ale statutului sau organului de conducere al acestei organizații (Confederația Generală a Muncii) de la înființare și până în prezent, instanța urmează ca în analiza actelor dosarului să aibă în vedere prevederile Statutului Confederației Generale a Muncii din Republica Populară Română.

Pentru motivele arătate mai sus, apelanta apreciază că așa-zisul „CONGRES”, pe lângă faptul că nu respectă nici măcar dispozițiile statutare în care se pretinde ca s-a desfășurat, reprezintă în realitate o disimulare evidentă a realității în care a fost organizată și a funcționat mișcarea sindicală din România, scopul acestei disimulării a realității faptice și juridice fiind unul ascuns, respectiv acela de a prelua în mod cu totul abuziv patrimoniul sindical pentru care nu au făcut nici măcar un act de conservare sau administrare a vreunui activ al acestuia dar să le mai întrețină, repare sau să le modernizeze, așa cum au făcut confederațiile sindicale reprezentative la nivel național după 1989 până în prezent.

Mai arată că instanța în mod greșit s-a raportat la prevederile art.20 alin.3 din Legea nr.62/2001, în condițiile în care modificările solicitate a fi înscrise în Registrul special ținut de grefa Tribunalului Ilfov vizau modificări aduse la statutul și structura de conducere a unei preținse confederații sindicale, și nu a unei simple organizații sindicale, situație în care incidente sunt prevederile art.49 din Legea nr.62/2001, și nu prevederile art.20 alin.3 din legea nr.62/2001.

În drept, prevederile art.534 alin.4 coroborat cu art.470 și urm. din Codul de procedură civilă, precum și prevederile Legii nr.62/2011.

COPIE CONFORMĂ CU
ORIGINALUL

Apelanta ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A CASELOR DE CULTURĂ DIN ROMÂNIA a formulat

apel împotriva sentinței civile nr.1450/2016 și a încheierii de ședință din 19.07.2016, solicitând schimbarea în tot a acestora, în sensul respingerii cererii formulate de intimata petentă, precum și radierea înregistrărilor efectuate în registrul special, în baza hotărârilor judecătorești apelate.

În motivare, apelanta susține că hotărârea judecătorească prin care s-a admis cererea formulată de către intimata petentă este nelegală și neîntemeiată, deoarece Confederația Generala a Muncii - CGM a fost o organizație sindicală înființată la nivelul anului 1945, în baza Legii 52/1945 a sindicatelor. De la data înființării și până în prezent (adică pe o perioadă de mai bine de 70 de ani) în registrul special al instanței nu au fost comunicate niciun fel de modificări privind această persoană juridică. Se presupune așadar că persoanele care au fost alese și cele care au participat la constituirea organizației nu numai că nu mai activează în desfășurarea mandatelor lor sau în cadrul organizației, ci nu se mai află în viață.

Referitor la justificarea interesului în formularea apelului, se arată că ANCCSR are un interes legitim în promovarea apelului, urmare a faptului că, în data de 21.07.2016 a fost informată, prin email, de către BNS asupra faptului că Confederația Generală a Muncii - Uniunea Generală a Sindicatelor din România - CGM-UGSR a transmis o notificare prin care a solicitat celor patru confederații sindicale efectuarea unor demersuri în legătură cu patrimoniul deținut de acestea. (odată cu această notificare, i-a fost comunicată și sentința civilă nr. 1450/2016 a Tribunalului Ilfov, aceasta fiind data luării la cunoștință, în înțelesul art. 534 alin. 4 din CPC

ANCCSR a fost constituită în anul 1995, dobândind personalitate juridică în temeiul sentinței civile nr.2524/17.03.1995, pronunțată de Judecătoria sectorului VI al municipiului București, în dosarul 2289/1995. Potrivit art.24 din statutul inițial al ANCCSR, patrimoniul asociației se compune din totalitatea caselor de cultură ale sindicatelor administrate de către CNSLR Frăția. Această confederație sindicală a luat ființă în anul 1990, fiind înregistrată ca persoană juridică la Judecătoria Sectorului I București, prin sentința civilă nr. 732/16.03.1990 și a preluat ca succesori universal al CC al UGSR, întregul patrimoniu al acestei organizații sindicale. CNSLR a decis, la înființarea ANCCSR să atribuie acestei organizații o parte din patrimoniul preluat de la CC al UGSR, respectiv casele de cultură, pentru o bună și unitară administrare a acestora. Ulterior, au fost cooptate ca asociați în cadrul ANCCSR și celelalte confederații sindicale care dobândiseră personalitate juridică după 1990, respectiv CNS Cartel Alfa, CNSDR și BNS, în prezent patrimoniul sindical comun fiind administrat de toate cele patru confederații sindicale, în temeiul acordurilor stabilite de către acestea.

Având în vedere ~~succesiunea~~ evenimentelor menționate mai sus, potrivit ~~art. 28~~ din statutul ANCCSR, așa cum a fost modificat în anul 1999, patrimoniul asociației se compune din totalitatea caselor de cultură ale sindicatelor și investiții în curs, ce fac obiectul patrimoniului sindical comun, administrat de asociați, iar potrivit art.1 din același statut, ANCCSR este constituită de către CNSRL Frăția, CNS Cartel Alfa, CNSDR, BNS, cele patru mari confederații sindicale din România.

În consecință, interesul apelantei ANCCSR în promovarea apelului este unul actual fiindcă, un grup de persoane încearcă să utilizeze actele constitutive ale Confederației Generale a Muncii înființată în 1945 și ale Uniunii Generale a Sindicatelor din România înființată în 1966 pentru a pretinde, în mod fals, ca aceste organizații încă există și încă funcționează. Scopul acreditării acestei teze este acela de a-și însuși patrimoniul sindical.

Același grup de persoane a constituit o organizație sindicală cu denumirea Uniunea Generală a Sindicatelor din România care a dobândit personalitate juridică în anul 2010 în temeiul Deciziei nr.474/12 aprilie 2010 pronunțată de Curtea de Apel București, secția a III-a civila și pentru cauze cu minori și familie. Aceasta organizație a încercat a fi folosită prin utilizarea identității de denumire și siglă pentru a-și atinge scopul de a intra în proprietatea patrimoniului sindical. Văzând ca în niciuna dintre acțiunile intentate nu au putut induce în eroare instanțele de judecată, se încearcă prin prezentul dosar folosirea personalității juridice a Confederației Generale a Muncii pentru atingerea aceluiași scop.

În plus, același grup de persoane a organizat și un așa zis congres de fuziune între UGSR 2010 și organizația denumită Uniunea Generală a Sindicatelor din România care în prezentul dosar

se enjează în continuatoarea Confederației Generale a Muncii. Această așa-zisă fuziune, realizată la data de 17 noiembrie 2012, a făcut obiectul dosarului nr.47772/3/2012 fiind soluționat de la Tribunalul București, secția a IV-a civila, care a luat act de renunțarea la judecata (la data la care organizația apelantă împreună cu celelalte confederații sindicale reprezentative au formulat cerere de intervenție). Scopul renunțării la judecată în acel dosar se relevă în prezenta cauză. Același grup de persoane a inițiat un alt dosar, la Tribunalul Ilfov, instanță care anterior s-a declarat a fi necompetentă teritorial (sentința civila 929/02.10.2012 - prin care declina competența de soluționare a cererii Tribunalului București, acesta pronunțându-se prin sentința civilă nr.2FED/11.02.2014 în dosarul nr. 39691/3/2012 într-o altă cauză formulate de același grup de persoane și cu același obiect) pentru a se judeca în ascuns fără ca organizațiile sindicale reprezentative la nivel național să aibă cunoștință și să poată formula cerere de intervenție în cauză.

Apelanta învederează instanței că se află în situația unui abuz din partea acestui grup de persoane care, în realitate, petenta nu dorește o simplă punere de acord a statutului unei confederații sindicale cu prevederile legale în vigoare și modificarea componentei structurii de conducere, ci încearcă aducerea în sfera legalității a unei entități care nu mai funcționează - Confederația Generala a Muncii din 1945, precum și a unei entități care nu a funcționat niciodată legal ca organizație sindicală, respectiv UGSR 1966.

În aceste condiții, ANCCSR nu poate permite ca un grup de persoane să folosească mijloace nelegale pentru în scopul însușirii patrimoniului sindical comun, din care o parte este propriul său patrimoniu, sub pretextul ca ar reprezenta o organizație sindicală îndreptățită

În susținerea interesului său, ANCCSR reiterează soluția pronunțată de Tribunalul București - secția a V-a civila în dosarul nr.45625/3/2011.

Pe fond, arată că intimata petentă nu are calitatea de subiect de drept invocată și deci cererea de înregistrare a modificărilor statutului CGM, a componentei nominale a structurilor de conducere, a sediului organizației și de înscriere în registrul special a tuturor modificărilor intervenite în anii 1966, 1971, 1976, 1981, 1986 și 1989 este formulată de o persoană fără calitate procesuală activă. În realitate, Uniunea Generala a Sindicatelor din România este o entitate înființată în 1966, conform deciziilor adoptate de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, în ședința din 25 aprilie 1966, prezidata de „tovarășul Nicolae Ceausescu” consemnate în protocolul nr.14 din 25 aprilie 1966 al ședinței Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist Român”, entitate care nu a fost înregistrată juridic conform prevederilor legislației în vigoare la acea data. Uniunea Generală a Sindicatelor din România 1966, organizație sindicală comunistă, a funcționat conform celor stabilite în Protocolul susmenționat ca entitate aservita PCR și și-a desfășurat activitatea, conform statutului „sub chiar conducerea politică a Partidului Comunist Român” până la data de 22 decembrie 1989, fapt stipulat în chiar statutul Uniunii Generale a Sindicatelor din România (paragraful 8 din preambulul la Statut) astfel: „Uniunea Generală a Sindicatelor își desfășoară activitatea sub conducerea politica a Partidului Comunist Român, cea mai înaltă formă de organizare a clasei muncitoare, forța politică conducătoare în Republica Socialistă România. Ea acordă întregul său sprijin înfăptuirii politicii partidului care exprima năzuințele și interesele fundamentale ale clasei muncitoare ale tuturor oamenilor muncii din țara noastră”.

Deși prin cerere se susține că ar exista o continuitate a CGM sub denumirea de UGSR 1966 acest lucru nu este adevărat, în niciun înscris privitor la constituirea UGSR 1966 - nici în Protocolul CC al PCR din 25 aprilie 1966, nici în actul de constituire și nici în statutul adoptat de Congresul UGSR din 16-19 mai 1966 - neexistând vreo mențiune în acest sens.

UGSR 1966 nu a fost înființată niciodată ca persoană juridică conform legii. Astfel, nu exista nicio înregistrare la o instanță din România a acestei entități juridice nici înainte și nici după 1989, până astăzi. Pe cale de consecință, nu pot fi făcute modificări ale actelor constitutive, statutelor sau organelor de conducere a unei persoane care nu s-a înregistrat ca persoană juridică.

Dacă UGSR ar fi fost înregistrată ca persoană juridică, ea avea obligația, conform prevederilor art.50 din Legea nr.54/1991 cu privire la sindicate, care a abrogat explicit Legea nr.52/1945 asupra sindicatelor profesionale, ca în 90 de zile de la publicarea legii în Monitorul Oficial să-și pună de acord statutul propriu cu prevederile nou legi, fapt care nu s-a întâmplat.

Aceeași obligație o avea de altfel și Confederația Generală a Muncii, dacă această organizație ar mai fi existat la nivelul anului 1990.

Cât privește Confederația Generală a Muncii aceasta nu a mai desfășurat activitate din perioada anterioară anului 1966 și până în prezent. De asemenea, nu au fost operate niciun fel de modificări asupra actelor juridice ale organizației de la data înființării ei (1945) și până în prezent, deci pe o perioadă de peste 70 de ani, cu toate că legile succesive cu privire la sindicate au impus de fiecare dată acest lucru.

Cu privire la capătul de cerere privind înscrierea modificărilor succesive ale denumirii/conducerii/statutului organizației, apelanta apreciază că și acesta este neîntemeiat, atâta timp cât nu s-a putut face proba că CGMR și-a menținut personalitatea juridică din 1945 și până azi și că UGSR ar fi fost înregistrată în mod legal, ca organizație sindicală, neexistând identitate între CGM și UGSR. Nu rezultă din vreun document depus la dosar de către intimata petentă, faptul că la nivelul anului 1966 ar fi avut loc modificări ale statutului sau organelor de conducere ale CGM.

Pentru motivele de mai sus, apelanta ANCCSR solicită admiterea apelului astfel cum a fost formulat, schimbarea în tot a hotărârilor judecătorești, iar pe fond respingerea cererii formulate.

În drept, art. 534 alin. 4 coroborat cu art. 470 și următoarele din Codul de Procedura Civilă, prevederile art.42-49 din Legea nr.62/2011.

Intimata CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII - UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA (fostă Uniunea Generală a Sindicatelor din România - U.G.S.R., fosta Confederația Generală a Muncii din România) a formulat întâmpinare la apelul declarat de apelanta CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA - FRĂȚIA solicitând respingerea acestuia, pentru următoarele considerente:

În motivare, intimata arată că prin încheierea de îndreptare eroare materială din 19.07.2016 pronunțată de Tribunalul Ilfov în dosarul 861/93/2016, s-a dispus îndreptarea erorii materiale strecurate în dispozitivul sentinței civile nr. 1450/25.05.2016 în sensul ca, în loc de CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII -CGM, se va menționa corect numele petentei, respectiv CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII - UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA- CGM-UGSR.

Pe cale de excepție, intimata a invocat excepția inadmisibilității apelului în condițiile dispozițiilor art. 531 NCPC coroborate cu dispozițiile art.478 alin (1) NCPC. În motivare, intimata arată că apelanta CNSLR FRĂȚIA a formulat cerere de apel invocând ca temei de drept dispozițiile art. 534 alin (4) NCPC coroborate cu dispozițiile art. 47 și urm. NCPC.

Având în vedere temeiul de drept invocat de apelantă și față de obiecțiunile ridicate de apelantă în speță, intimata apreciază că sunt incidente dispozițiile art.531 NCPC, cererea de apel dobândind un caracter contencios. În acest sens, intimata a anexat Decizia nr. 555/09.07.2014 a Curții de Apel București ca și jurisprudență.

Totodată, având în vedere dispozițiile art.478 alin.(1) NCPC limitele efectului devolutiv ale apelului sunt date de ceea ce s-a supus judecării la prima instanță, iar prin apel nu se poate schimba cadrul procesual stabilit în fața primei instanțe.

În speță, apelanta invocă ca motiv de apel stabilirea calității de proprietar asupra patrimoniului sindical, dând astfel un caracter contencios cererii de apel formulate.Or, sentința apelată nu vizează aspecte patrimoniale contencioase, ce se referă exclusiv la înregistrarea modificărilor actelor constitutive ale petentei intimată

Intimata invocă, de asemenea, excepția tardivității formulării apelului, față de faptul că apelanta a luat la cunoștință de încheierea apelată la data de 22 iunie 2016 în cadrul dosarului nr.14254/212/2015 aflat pe rolul Tribunalului Constanța și unde delegatul CGM-UGSR a depus aceste documente. În acest sens, intimata a anexat dovada depunerii în acel dosar a sentinței a cărei apelare se solicită în prezenta cauză și în care societatea comercială pe care o deține în calitate de asociat era parte, iar dl.Hohan Dumitru este administrator al societății comerciale menționate și membru în biroul executiv al apelantei.

Ulterior datei de 22-junie 2016, apelanta CNSLR Frăția a luat la cunoștință de încheierea apelată de la dl.Iancu Marin, așa cum se precizează în însăși cererea de apel, respectiv la data de 24 iunie 2016.

Faptul că ulterior acestor date, apelanta formulează o solicitare scrisă instanței pentru eliberarea unei copii după sentința civilă nr.1450/25.05.2016 nu este de natură să o repună în termenul de formulare apel, deoarece data de la curge termenul de 15 zile de formulare apel este data la care prin orice mijloc a luat la cunoștință de încheiere și nu data la care apelanta a solicitat să i se elibereze de către instanță o copie a sentinței apelate. Astfel de solicitări putea să facă în mod repetat.

Apelul formulat în prezenta cauză a fost depus în data de 13 iulie 2016, așadar peste termenul legal de formulare.

Totodată, intimata invocă excepțiile lipsei de interes și lipsei calității de persoană interesată în conformitate cu dispozițiile art. 534 alin. 4 NCPC

În conformitate cu dispozițiile art. 534 alin 4 "*apelul poate fi făcut de orice persoana interesată...*". Având în vedere dispozițiile noului Cod de procedura civilă, persoana interesată este acea persoană care are interesul de a acționa, interesul fiind definit în art. 36 NCPC astfel: "*interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual*".

Legitimarea procesuală a oricărei persoane interesate în condițiile art.534 alin.4 NCPC este condiționată în mod exclusiv de interesul în promovarea căii de atac a apelului.

Cu privire la interesul de a acționa în justiție, acesta reprezintă conținutul legitimării procesual active și constă în apărarea unui drept sau a unei situații ocrotite de lege.

În speță, apreciază intimata că apelanta CNSLR Frăția nu justifică apărarea niciunui drept recunoscut de lege, mai mult, folosind diferite tertipururi procedurale încearcă să inducă în eroare instanțele de judecată prin acreditarea ideii că intimata de azi, CGM-USSR nu mai există, deoarece este înființată din anul 1945.

Apelanta omite de fapt, cu bună știință, să facă referire la cele trei rezoluții ale anchetatorilor DNA din anii 2011 și 2013, respectiv:

- Rezoluția din 02.05.2011 emisă de Direcția Națională Anticorupție - Parchetul de pe lângă ICCJ în Dosar nr. 95/P/2011;

- Rezoluția din 19.09.2011 emisă de Direcția Națională Anticorupție - Parchetul de pe lângă ICCJ în Dosar nr. 197/P/2011 și

- Rezoluția din 01.10.2013 emisă de Direcția Națională Anticorupție - Parchetul de pe lângă ICCJ, în Dosar nr. 352/P/2013,

prin care s-a stabilit irevocabil după administrarea probelor în cauză, faptul că CGM-UGSR a continuat să funcționeze de la momentul înființării în anul 1945 și până în prezent și că prin săvârșirea infracțiunilor de fals, uz de fals și înșelăciune, patrimoniul intimatei a fost devalizat și împărțit între noile structuri sindicale înființate după anul 1989.

Apelanta împreună cu celelalte grupări sindicale, apelanți și ei în prezenta cauză, respectiv: CSDR, Cartel Alfa și BNS, este beneficiara exploatarii bunurilor extrase în mod fraudulos din patrimoniul intimatei CGM-UGSR și deținute cu rea-credință, cunoscând viciile "titlului" prin care a dobândit bunurile, așa cum s-a stabilit prin rezoluția procurorului DNA din data de 19 septembrie 2011 în dosarul Penal nr.197/P/2011 și a Rezoluției din data de 01.10.2013.

Prin urmare, intimata consideră că apelanta CNSLR Frăția nu justifică un interes îndreptățit pentru a cere concursul justiției, interes ce izvorăște din încălcarea unui drept propriu sau dintr-un raport recunoscut de lege.

Precizează că interesul trebuie să fie legitim, adică în conformitate cu dispozițiile legale și nu unul pur teoretic sau pur economic. În speță, apelanta recunoaște că are un scop economic, respectiv "patrimoniul sindical".

Dar, în prezenta cauză, sentința atacată cu apel nu reglementează niciun aspect cu privire la patrimoniul sindical.

Cu referire la acest aspect, se arată că există dosarul nr.28266/3/2016 aflat pe rolul Tribunalului București, dosar în care intimata în contradictoriu cu toți apelanții din cauza prezentă a

solicitat anularea actelor întocmite prin înșelăciune, fals și uz de fals, conform rezoluțiilor DNA precizate în cauză, acte de care a beneficiat în mod direct și apelanta.

Având în vedere cele menționate, se impune a se constata faptul că apelanta CNSLR Frăția nu justifică un interes legitim, iar hotărârea definitivă supusă apelului nu stabilește drepturi intimitei care aduc atingere drepturilor apelantei și nici nu stabilește un drept potrivit față de aceasta.

Scopul promovării prezentei căi de atac este acela de a împiedica intimata CGM-UGSR, ca în baza celor stabilite prin rezoluțiile DNA să își recupereze patrimoniul și toți membrii de sindicat pe care apelanta de conivență cu celelalte structuri sindicale respectiv BNS, Cartel Alfa și CSDR i le-au extras din patrimoniul.

Mai mult, intimata consideră că apelanta nu justifică un interes în promovarea acestei căi de atac nici din perspectiva dispozițiilor Legii nr.62/2011 pe care le invocă. Prevederile art.40 alin.2 din Legea nr.62/2011 conferă un drept la acțiune oricărui terț interesat, dar în nici un caz nu justifică interesul.

Apelanta nu și-a dovedit interesul în promovarea apelului, în conformitate cu dispozițiile art. 32 alin.1 lit.d NCPD orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia justifică un interes. Interesul trebuie să fie determinat. Această condiție presupune ca folosul practic ce poate fi realizat de persoana care a promovat calea de atac să fie unul concret și nu abstract, cerința fiind echivalentă cu cerința existenței interesului însuși. În speța prezentă, apelanta nu a determinat în niciun fel interesul său.

Interesul trebuie să fie legitim, adică în conformitate cu dispozițiile legale. Vorbim de un interes juridic și nu unul pur teoretic sau pur economic. În speță, apelanta are în mod evident un scop economic, respectiv "patrimoniul sindical" deși sentința atacată cu apel nu reglementează niciun aspect cu privire la patrimoniul sindical.

Intimata reiterează că situația legalității patrimoniului preluat fraudulos face obiectul dosarului nr.28266/3/2016 de pe rolul Tribunalului București, dosar în care a solicitat anularea actelor întocmite prin înșelăciune, fals și uz de fals, conform Rezoluțiilor DNA precizate în cauză, acte de care a beneficiat în mod direct apelanta, cerând anularea inclusiv a art.26 din statutul CNSLR. În tot cuprinsul cererii de apel, apelanta CNSLR Frăția face vorbire de patrimoniul sindical, deși în sentința a cărei apelare se cere nu se vorbește decât de patrimoniul care îl are intimata în proprietate și posesie, atunci când arată că are patrimoniul, că are sediu, că este înregistrată fiscal, că are cont bancar, angajați, revisal, etc. Apelanta, invocând art.26 din Statutul CNSLR face vorbire de propriul patrimoniu și de „legalitatea” obținerii acestuia, deși cunoaște existența rezoluțiilor DNA care au stabilit caracterul fraudulos al documentelor care au stat la baza împărțirii patrimoniului intimitei între apelanții din prezenta cauză. Mai mult, intimata amintește faptul că inclusiv organizația sindicală CNS CARTEL ALFA recunoaște prin concluziile scrise depuse în anul 2003, într-un dosar aflat pe rolul Curții de Apel București faptul că „imobilele în cauză nu au trecut în mod legal în proprietatea CNSLR FRĂȚIA.

Interesul trebuie să fie personal, în sensul ca folosul practic urmărit de titularul căii de atac să se răsfrângă asupra acestuia. Prin urmare, nu putem vorbi că interesul apelantei este unul personal, respectiv al CNS CARTEL ALFA.

Interesul trebuie să fie personal în sensul ca folosul practic urmărit de titularul căii de atac să se răsfrângă asupra acestuia. Prin urmare, nu se poate vorbi că interesul apelantei este unul personal, respectiv al apelantei CNSLR FRĂȚIA în condițiile în care aceasta invocă un interes colectiv. Apelanta face referire expresă la interesul colectiv al organizațiilor sindicale reprezentative la nivel național.

Interesul trebuie să fie născut și actual, iar nu eventual, în sensul că persoana care exercită calea de atac s-ar expune unui prejudiciu dacă ar rămâne în pasivitate și nu ar recurge la acțiune. În mod evident, interesul apelantei este eventual, deoarece eventualul prejudiciu la care s-ar expune ar fi o acțiune de revendicare a patrimoniului formulată de intimată.

Referitor la celelalte critici aduse de apelantă pe fondul cauzei, sunt susțineri eronate și este evident că aceasta este în eroare, deoarece nu a luat act de înscrisurile de la dosar și nici nu cunoaște cererea inițială a petentei intimată.

Apelanta a luat act doar de o sentință civilă, sentință ce o consideră un pericol eventual pentru viitor și în mod abuziv, încearcă desființarea acesteia.

Intimata arată că sentința apelată nu cuprinde nicio dispoziție cu privire la patrimoniul său sau al apelantei sau la calitatea de succesori în drepturi a vreunei persoane juridice.

Prin urmare, argumentele invocate de către apelanta pe fondul cauzei sunt nerelevante în condițiile în care nu au legătură cu cererea inițial formulată de intimată și cu dispozițiile instanței de judecată. Apărările și considerentele apelantei cu privire la modalitatea de preluare a patrimoniului intimatelor vor putea fi formulate în cadrul dosarului nr. 28266/3/2016 de pe rolul Tribunalului București și nu în acest dosar care nu are un astfel de obiect.

Apelanta a formulat alături de celelalte organizații sindicale incriminate în rezoluțiile procurorilor DNA și revizuire împotriva sentinței nr.1540/2016, sentință a cărei apelare se cere în prezenta cauză.

Pe fondul cauzei, intimata arată că prin cererea introdusă la Tribunalul Ilfov în dosarul nr.861/93/2016 a formulat cerere de înscriere mențiuni în registrul special al persoanelor juridice a modificărilor succesive ale statutului, a numelui (respectiv din Confederația Generală a Muncii în Uniunea Generală a Sindicatelor din România și ulterior în CGM-UGSR), și a componenței organelor de conducere în perioada 1945-prezent. În dovedirea cererii intimata CGM-UGSR a depus la dosarul cauzei toate actele care fac dovada legitimității demersurilor procesuale ale CGM-UGSR.

Având în vedere cele menționate de apelanta SIND ROMÂNIA SRL în cererea de apel și invocarea autorității de lucru judecat, intimata apreciază că se impune să se constate faptul că nu a existat pe rolul instanțelor de judecată o cerere identică în ceea ce privește obiectul și probatoriul administrat în cauză cu cea formulată de intimata CGM-UGSR aflată spre soluționare pe rolul Tribunalului Ilfov, care s-a pronunțat prin sentința civilă nr. 1450/2016.

Când spune probatoriu, se referă la rezoluțiile DNA, și nu în ultimul rând la Rezoluția din 19.09.2011 emisă de DNA în Dosar nr. 197/P/2011, dar și la tot probatoriul de la 1945 până în prezent, toate modificările succesive de Statut și organe de conducere.

Mai mult, față de cele prezentate, se constată faptul că toate hotărârile/sentințele/incheierile invocate fie resping solicitările UGSR (deoarece nu au fost probate cu înscrisuri), fie iau act de renunțare la judecată, fie suspendă dosarul.

La data de 11 iunie 1945 prin sentința civilă nr.43 pronunțată de Tribunalul Ilfov se înființează Confederația Generală a Muncii din România pentru a coordona și conduce întreaga mișcare sindicală din România.

În anul 1966, la Congresul sindicatelor din Republica Socialistă România se hotărăște modificarea statutului Confederației Generale a Muncii din România, în baza Directivelor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român. Din rațiuni politice a fost schimbată și denumirea sub care va acționa în viitor organizația sindicală la nivel de țară, respectiv în Uniunea Generală a Sindicatelor din România.

Intimata precizează faptul că la momentul istoric 1966 sunt incidente dispozițiile Decretului nr.859/1966 privind reglementarea modului de atribuire sau schimbare de denumiri unde se stipulează la art.1 faptul că *atribuirea denumirii raioanelor, orașelor, ..., organizațiilor cooperatiste și altor organizații obștești...se face în condițiile prezentului decret.*

Aceeași linie legislativă se păstrează și dispozițiile Decretului Consiliului de Stat nr. 386 din 27 octombrie 1977 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri.

Astfel, în lumina acestor dispoziții legale toate modificările statutului și cele privind componența organelor de conducere ale mișcării sindicale din Republica Socialistă Română se aprobau în mod exclusiv (pe nivelele organizatorice) de către organele de partid. Actele emise de organele de partid aveau putere de lege. Documentele avizate sau aprobate de către organele de

conducere ale Partidului Comunist Român nu se prezentau sub nicio formă organelor puterii judecătorești spre înregistrare și aprobare.

Acest fapt este confirmat și în Adresa nr.2058/23.06.2005 emisă de Cabinetul Președintelui Tribunalului București (Anexa 13 din dosarul de fond) prin care se precizează că în perioada 1945-1989 nu se înregistrau la Tribunalul București organizații sindicale, respectiv confederații.

Mai mult, la 25.04.1966, prin Protocolul nr.14 al Ședinței Secretariatului CC al PCR, prezidat de tovarășul Nicolae Ceaușescu - cum relevă copia eliberată de Arhivele Naționale Istorice Centrale (Anexa 14 din dosarul de fond - Protocolul nr.14 din 1966) s-a menționat și pe cale de consecință s-a hotărât "ca pe viitor organizația pe plan național să poarte denumirea de Uniunea Generală a Sindicatelor din R.S. România". Or, începând cu acel moment CGM a continuat să existe sub denumirea de UGSR.

Prin noua denumire de UGSR, hotărâtă la Congresul din 16-19 mai 1966, nu s-a adus modificare entității juridice, nici structurii organizatorice, scopului și obiectivelor activității sindicale. A se vedea în acest sens și Declarațiile autentice date de membrii marcanți în mișcarea sindicală și prezenți la Congres, respectiv Ștefan Călinescu, Henter Gavrilă și Andrei Eugeniu (Anexa 15 din dosarul de fond).

Modificarea de denumire din 1966 în Uniunea Generală a Sindicatelor din România este de notorietate, apare chiar și în „Istoria României în date”, pagina 587, Editura Enciclopedica. (Anexa 16 din dosarul de fond).

Imediat după adoptarea modificărilor în ceea ce privește organizarea și coordonarea mișcării sindicale din România din anul 1966, în anul 1967 în cadrul lucrărilor Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român s-a decis înființarea Ministerului Muncii care urma să coordoneze, îndrume și controleze activitatea privitoare la raporturile de muncă, recrutarea și repartizarea forțelor de muncă, protecția muncii, asigurările sociale de stat și asistența socială. Astfel, a fost adoptată Legea nr. 21/1967 unde se preciza în art.10 faptul că *Ministerul Muncii colaborează cu Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor la elaborarea actelor normative în domeniul legislației muncii și asigurărilor sociale.*

Intimata precizează că modificările statutului în anii 1971,1976,1981 chiar sunt opozabile terților, aceste fiind publicate (a se vedea Anexele 5,6 și 7 din dosarul de fond).

Imediat după revoluție, prin noua conducere, (dl.Călinescu Ștefan a fost numit coordonator) Comitetul Național al UGSR, Platforma-Program și Regulamentul de Organizare al Comitetului Național, care a devenit parte integrantă a Statutului, UGSR a continuat realizarea scopului misiunii sindicale din România, respectiv promovarea și apărarea intereselor profesionale, economice și sociale ale membrilor săi, corespunzător prevederilor Constituției și a legislației în domeniu. (Anexa 9 - Regulamentul de Organizare și Funcționare a Comitetului Național); (Anexa 17 - Platforma-Program din dosarul de fond).

Cu această ocazie s-a propus modificarea denumirii UGSR în Uniunea Federațiilor Sindicatelor Libere din România (UFSLR), fiind formulată în 23.01.1990 cerere la instanța în acest sens. Cererea a fost ulterior retrasă, cu motivarea însoțită de instanța prin sentință civilă din 13.02.1990, (Anexa 18 din dosarul de fond) ca prin sentința civilă nr. 43/PJ/11.06.1945, Tribunalul Ilfov a hotărât acordarea personalității juridice a Confederației Generale a Muncii (CGM), personalitate juridică menținută pe parcursul timpului și inserată inclusiv în Statutul UGSR din 1966, unde la art.19 se prevede că UGSR este persoană juridică. Nu s-a făcut această înregistrare în registrul special, respectiv UGSR nu a fost înregistrată în registre, deoarece la nivelul anului 1990 nu existau aceste registre. A se vedea Adresa din 14.12.2015 emisă în Dosar nr43/PJ/1990 (Anexa 19 în dosarul de fond).

În conformitate cu dispozițiile art.4 Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr.87/1948 *organizațiile de muncitori și patroni nu sunt supuse dizolvării sau suspendării pe cale administrativă.*

Legea nr. 62/2011 a dialogului social în articolul 40 precizează faptul că *organizațiile sindicale nu pot fi dizolvate și nu li se poate suspenda activitatea în baza unor acte de dispoziție ale autorităților administrației publice sau ale patronatelor.*

Intimata menționează faptul că termenul de 30 de zile prevăzut în cuprinsul Legii nr.62/2011 în care organizațiile sindicale trebuie să aducă la cunoștința tribunalului unde s-au înregistrat orice modificare ulterioară a statutului, precum și orice schimbare în componența organului de conducere este un termen pentru care legea nu prevede nicio decădere expresă în cazul nerespectării acestuia și consideră că singurul efect este neopozabilitatea față de terți a acestor modificări, neopozabilitate care se stinge odată cu înregistrarea modificărilor în Registru special.

ANAF, prin structurile de specialitate, a luat act de sentința civilă nr. 1450/25.05.2016 și de modificările de denumire a intimatei, eliberând la data de 01.08.2016 CIF 3071440 pe noua denumire (anexat la prezenta). Acesta este eliberat pe „Confederația Generala a Muncii - CGM”, urmând ca după ce va comunica către ANAF, încheierea de îndreptare eroare materială din 19.07.2016 pronunțată de Tribunalul Ilfov în dosarul 861/93/2016, acesta va elibera același CIF pe denumirea corectă.

Referitor adresa/notificarea invocată de revizuiantă, intimata nu știe în ce împrejurări a fost emisă de Federația Sindicatelor din Construcții de Mașini „15 noiembrie”, a observat doar că e semnată de noul președinte și nu de dl.Anghel Vasile care era președintele federației la data congresului din 2016, care a participat la Congres și care a fost ales în Biroul executiv al CGM-UGSR. În cadrul Congresului din 27.02.2016, conform procesului-verbal al Comisiei de verificare statutară a desfășurării Congresului, verificare prezentă și validare vot, atașat în original cu încheierea de Certificare nr.4 din 27.02.2016 ora 15 de Notar public Vlad Velicu (Anexa 38 din dosarul de fond) s-a adoptat noul Statut (Anexa 39 - din dosarul de fond), modificarea numelui confederației, validarea cererilor de afiliere, desemnarea împuternicitului special, conform art.43 alin.1 din Legea nr.62/2011 în persoana domnului Dragoș Frumosu și s-au ales organele centrale de conducere.

La dosarul de fond, în anexa 25, au fost depuse documentele justificative privind afilierea.

Dacă noul președinte/noua conducere a Federației Sindicatelor din Construcții de Mașini „15 Noiembrie”- Brașov nu mai va dori afilierea la intimată, poate să trimită o Hotărârea a biroului executiv privind acest lucru.

Procedura de afiliere nu este expres prevăzută de lege, ci doar procedura de înființare, ceea ce nu este cazul în speța de față, înființarea intimatei a fost în baza sentinței civile nr.43/11.06.1945 a Tribunalului Ilfov, (Anexa 1 din dosarul de fond), confirmată și de sentința Camerei de Consiliu/încheiere din 13.02.1990, doar nr.43/PJ/1990, Judecătoria Sector 1 București (anexa 18 din dosarul de fond), și nu în ultimul rând, confirmată de Rezoluția din 19.09.2011 emisă de Direcția Națională Anticorupție - Parchetul de pe lângă ICCJ în Dosar nr. 197/P/2011.

Intimata precizează faptul că au fost înregistrate la sediul organizației sale și alte cereri de afiliere pe care le depune cu titlu informativ.

Cu privire la organizația sindicală UGSR înființată în anul 2010, intimata precizează faptul că aceasta este o structură sindicală înființată prin decizia Curții de Apel București nr.474/2010, cu atribut fiscal CIF 27216520. Având în vedere că denumirea acestei organizații sindicale creează confuzie, iar conducerea acestei structuri utilizează în mod abuziv sigla și istoria organizației intimate, s-a formulat acțiune în instanță prin care se solicită obligarea acesteia să-și schimbe denumirea sub sancțiunea de daune moratorii. Mai mult, și din adresa nr.1167BIRP/11.07.2012 emisă de Tribunalul București reiterează că din verificările făcute, organizația UGSR înființată în 2010 nu are legătură cu organizația sindicală ce a funcționat în perioada 1945.1966.

Intimata precizează că sunt tendențioase și false afirmațiile făcute cu rea-credință de către apelantă, copiate selectiv atât din cererile de apel ale celorlalți apelanți, cât și din cererile de revizuire formulate de aceștia, cu unicul scop de a induce în eroare instanța de judecată și a încerca să acrediteze falsa idee că intimata CGM-UGSR nu mai există.

La 25 decembrie 1989 pe fondul mișcării revoluționare și a schimbării regimului politic din țară la nivelul UGSR s-a constituit Comitetul Național Provizoriu de Organizare a Sindicatelor Libere din România. Cu această ocazie s-a propus transformarea UGSR în Uniunea Federațiilor Libere din România, fiind formulată în 23.01.1990 cerere la instanța în acest sens. Cererea a fost ulterior retrasă, cu motivarea însoțită de instanța de judecată prin sentința civilă din 13.02.1990 că

prin sentința civilă nr. 43/PJ/1945 Tribunalul Ilfov a hotărât acordarea personalității juridice Confederației Generale a Muncii, personalitate menținută pe parcursul timpului și inserată inclusiv în Statutul UGSR din 1966 unde, la art. 19 se prevede că UGSR este persoană juridică.

UGSR s-a supus dispozițiilor Decretului nr. 31/1954 privind persoanele fizice și juridice fiind, conform art. 26 lit.e persoană juridică, cu organizare de sine stătătoare și cu patrimoniu propriu, afectat realizării unui anume scop.

Afirmația apelantei CNSLR Frăția, în sensul în care: "*în anul 1989 structura sindicală UGSR s-a desființat iar organizația noastră a început să administreze în comun cu celelalte confederații sindicale reprezentative la nivel național patrimoniul sindical...*" este complet falsă.

Procurorii care au anchetat infracțiunile săvârșite de către liderii sindicali Victor Ciorbea, Petcu Marius, Hossu Bogdan, Luca Liviu, Miron Mitrea și alții au stabilit prin rezoluții, în urma administrării probatoriilor, în anii 2011-2013 faptul că structura sindicală UGSR nu a fost desființată la nivelul anului 1989 și nici ulterior și că are un patrimoniu de care a fost deposedată fraudulos.

În anul 1990, din vechile structuri sindicale ale UGSR s-au constituit mai multe federații, care au reprezentat doar desprinderi din mișcarea sindicală reprezentată de UGSR.

Așa cum s-a stabilit în rezoluțiile procurorilor DNA, în scopul materializării intenției de preluare frauduloasă a patrimoniului UGSR, au fost săvârșite infracțiunile de fals, uz de fals și înșelăciune de către liderii sindicali menționați, dar sub aspect penal se impune a se constata intervenția prescripției.

Sub aspect civil însă, procurorul constată că structurile sindicale CNSLR-Frăția, CSDR, BNS și CNS Cartel Alfa nu au dobândit în mod legal bunurile intinate, toate actele întocmite de reprezentanții acestor structuri nu au valoare juridică de dobândire a proprietății și prin urmare se impune repararea pagubei produsă prin comiterea acestor fapte, sens în care persoana vătămată UGSR, (azi CGM-UGSR), în condițiile legii, va putea solicita anularea acestor acte false și ulterior rectificarea cărților funciare.

Obiectul apelului promovat de CNSLR Frăția îl constituie în realitate stabilirea dreptului de proprietate asupra patrimoniului intinatei, așa cum încearcă apelanta să modifice cadrul procesual prin promovarea acestei căi de atac, în realitate o mostră de abuz de drept.

În drept: art. 205, art. 509-513 Cod procedura civilă, Legea 62/2011, art.4 din Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr.87/1948 privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical, a dispozițiilor art.11 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a dispozițiilor art.9 din Constituția României.

Intimata a formulat întâmpinare și împotriva celorlalte apeluri, invocând aceleași excepții și invocând, în esență, aceleași susțineri.

Asupra apelurilor, Curtea reține următoarele:

În ce privește excepția netimbrării cererii de apel formulate de apelanta Uniunea Generală a Sindicatelor din România-UGSR, Curtea o va respinge, constatând că a fost îndeplinită de către apelantă obligația timbrării cererii de apel, potrivit dispozițiilor art. 197 C.pr.civ., la data de 11.08.2016, fiind depusă la dosar chitanța nr. 719588/11.08.2016 ce atestă plata taxei de timbru în cuantum de 100 de lei.

De asemenea, excepția tardivității declarării apelurilor formulate de apelantele Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România - Frăția, Confederația Națională Sindicală "Cartel Alfa", SC SIND ROMÂNIA SRL BUCUREȘTI, Blocul Național Sindical, Confederația Sindicatelor Democratice din România - CSDR, Asociația Națională a Caselor de Cultură din România, va fi respinsă, Curtea constatând netemeinicia acesteia în raport de situația de fapt și de prevederile legale incidente în cauză.

Astfel, trebuie reținut că apelurile declarate în cauză au ca obiect o hotărâre pronunțată de tribunal în procedura necontencioasă judiciară reglementată de art. 527 și următoarele din Codul de procedură civilă, hotărâre prin care s-a luat act, la cererea petentei intimate Confederația Generală a Muncii - Uniunea Generală a Sindicatelor din România CGM-UGSR, de modificările statutului și

ale organelor de conducere ale acesteia, în temeiul dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 62/2011 a dialogului social.

O astfel de concluzie, vizând caracterul necontencios al procedurii în care se soluționează cererea formulată de o organizație sindicală în temeiul dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 62/2011, rezultă din chiar descrierea dată de norma legală ce reglementează domeniul de aplicare a dispozițiilor art. 527 și urm. Cod pr.civ., ca fiind cel referitor la cererile pentru soluționarea cărora este nevoie de intervenția instanței, fără a se urmări stabilirea unui drept potrivit față de o altă persoană.

Or, în soluționarea cererilor formulate de o organizație sindicală în temeiul art. 20 din Legea dialogului social, instanța de judecată ia act de modificările statului ori a componenței organelor de conducere, verificând dacă acestea nu sunt contrare dispozițiilor generale privind înființarea organizațiilor sindicale reglementate prin Legea nr. 62/2011, fără a avea de analizat vreo pretenție de stabilire a unui drept potrivit față de altă persoană.

Astfel fiind, trebuie reținută incidența, sub aspect procedural, a normelor generale cuprinse în Codul de procedură civilă, la art. 527 și următoarele, completate cu dispozițiile speciale, având de asemenea, natură procedurală, cuprinse în Legea nr. 62/2011, cum sunt cele ale art. 16 ori 45.

Reține de asemenea, Curtea că potrivit art. 534 alin. 4 C.pr.civ., apelul împotriva unei hotărâri pronunțate în cadrul unei astfel de proceduri necontencioase poate fi declarat de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la soluționarea cererii, termenul de apel curgând de la data la care a luat cunoștință de încheiere, dar nu mai târziu de la data pronunțării. Incidența acestei norme legale trebuie reținută în condițiile în care dispozițiile speciale procedurale enunțate anterior, cuprinse în Legea nr. 62/2011, nu o exclud de la aplicare, aceasta fiind singura ipoteză în care, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, norma generală nu ar mai fi fost aplicabilă.

În cauză, toate organizațiile sindicale apelante și-au întemeiat calea de atac pe dispozițiile anterior menționate, invocând interesul pe care îl au în această calitate în a obține înlăturarea efectelor juridice produse prin hotărârea primei instanțe în ceea ce o privește pe petenta intimată.

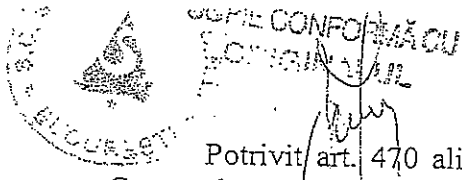
În aceste condiții, Curtea constată că, în vederea soluționării excepției tardivității apelurilor, este necesară interpretarea normei legale menționate, sub aspectul momentului de la care începe să curgă termenul de apel, în sensul de a se clarifica sensul mențiunii *a luat cunoștință de încheiere*. O astfel de operațiune presupune luarea în considerare a argumentului de interpretare sistematică a normei în discuție, iar nu numai a celui de interpretare gramaticală, justificat în special de obiectul de reglementare al normei și de situația de excepție la care se referă.

Astfel, trebuie observat că spre deosebire de regula generală de drept potrivit cu care împotriva unei hotărâri pot declara căile de atac prevăzute de lege numai părțile care au luat parte la procesul finalizat astfel, dispozițiile art. 534 alin. 4 C.pr.civ., reglementează situația specială în care calea de atac poate fi declarată de orice persoană care justifică un interes într-un astfel de demers judiciar. Această împrejurare determină faptul că termenul pentru declararea căii de atac nu mai curge potrivit regulii generale, anume de la comunicarea hotărârii, câtă vreme, nefiind parte în proces, persoanei interesate care a declarat apelul hotărârea nu i-a fost comunicată.

Însă, notează Curtea, cunoașterea unei astfel de încheieri pe care persoana terță de proces are interes să o atace trebuie înțeleasă ca referindu-se inclusiv la conținutul acestei încheieri, iar nu numai privind existența sa în sensul soluției pronunțate.

O astfel de concluzie rezultă cu evidență din interpretarea sistematică a normei în discuție, în special prin raportare la dispozițiile art. 470 C.pr.civ., ce reglementează conținutul cererii de apel. Astfel, reținând că inclusiv sub aspectul evaluării interesului pe care l-ar avea în declararea căii de atac, terța persoană trebuie să cunoască în întregime încheierea pronunțată, deci inclusiv considerentele acesteia, Curtea constată că luarea la cunoștință în această modalitate completă este necesară și pentru a fi respectate cerințele privitoare la elementele obligatorii ale cererii de apel, inclusiv sub aspectul termenelor în care acestea trebuie indicate.

Astfel, potrivit art. 470 alin. 1 lit. c C.pr.civ., cererea de apel trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept ale cererii, aceasta semnificând în fapt indicarea criticilor concrete pentru care apelantul consideră că hotărârea pe care o atacă este nelegală ori netemeinică.

Potrivit art. 470 alin. 3 C.pr.civ., această cerință este prevăzută sub sancțiunea decăderii, Curtea observând, totodată, că în situației prevăzute de art. 534 alin. 4 C.pr.civ., nu îi sunt aplicabile dispozițiile art. 470 alin. 5 C.pr.civ., potrivit cu care *în cazul în care termenul pentru exercitarea apelului curge de la un alt moment decât comunicarea hotărârii, motivarea apelului se va face într-un termen de aceeași durată, care curge însă de la comunicarea hotărârii.*

Aceasta, întrucât procedura comunicării la care face referire textul legal menționat are în vedere exclusiv comunicarea hotărârii pe care o face instanța părților din proces, potrivit dispozițiilor exprese ale art. 427 C.pr.civ. Or, în procedura necontencioasă, persoana interesată în a declara apel, la care face referire art. 534 alin. 4 C.pr.civ., nu are prin ipoteză calitatea de parte în proces, astfel că încheierea pronunțată în această procedură nu îi este comunicată.

În acest condiții, Curtea urmează a înlătura susținerile intimatului pârâte potrivit cu care termenul de apel a început să curgă, în ce le privește pe apelantele Cartel Alfa, BNS, CNSRL Frăția și CSDR de la data de 22.06.2016, la care s-a depus în cadrul dosarului nr. 14254/212/2015 al Tribunalului Constanța o cerere însoțită de hotărârea apelată în prezenta cauză.

Sub un prim aspect, trebuie observat că din înscrisurile atașate chiar de intimată la întâmpinare, reprezentând înscrisurile pe care le-a depus în dosarul menționat, rezultă că printre acestea s-a numărat numai un certificat de înscriere a persoanei juridice eliberat de Tribunalul Ilfov (fila 106-107) și nu hotărârea în întregime.

Astfel fiind, față de cele deja arătate, Curtea constată că data de 22.06.2016 la care face referire intimata nu poate fi reținută ca moment de la care curge termenul de apel în înțelesul art. 534 alin. 4 C.pr.civ.

De asemenea, Curtea reține că numai apelantele CNSLR Frăția și Blocul Național Sindical au adresat Tribunalului Ilfov solicitări de copiere, respectiv de comunicare a sentinței civile apelate, la 30.06.2016 CNSLR Frăția, iar la 30.06.2016 BNS. O copie de pe hotărâre a fost înaintată de către tribunal la data de 01.07.2016 către BNS și înregistrată la sediul acestuia la 04.07.2016, potrivit înscrisului de la fila 185 din dosarul de apel.

Totodată, trebuie reținut că apelanta Uniunea Generală a Sindicatelor din România-UGSR a comunicat intimatului la data de 24.06.2016 prin executorul judecătoresc o notificare prin care o soma să înceteze utilizarea denumirii, a siglei și a codului fiscal.

Din actele dosarului rezultă că apelurile declarate de apelantele Cartel Alfa, BNS, CNSRL Frăția, CSDR, SIND, UGSR și Asociația Națională a Caselor de Cultură din România au fost înregistrate la datele de 14.07.2016, 12.07.2016, 12.07.2016 (data poștei), 13.07.2016, 12.07.2016, 07.07.2016, respectiv 03.08.2016.

Astfel fiind, față de considerentele arătate deja, Curtea constată că în raport de datele când au luat cunoștință efectiv de cuprinsul hotărârii apelate, apelurile declarate de CNSLR Frăția, BNS și UGSR au fost declarate în termen, față de celelalte apelante urmând a fi luat în considerare termenul de una în care, cel mai târziu, calea de atac putea fi declarată potrivit art. 534 alin. 4 C.pr.civ, în lipsa dovedirii de către intimată a unei date la care acestea ar fi cunoscut conținutul hotărârii apelate.

Și în ce privește excepția lipsei interesului în promovarea apelurilor, Curtea constată netemeinicia acesteia.

Astfel, reținând că potrivit art. 32 și 33 C.pr.civ., orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorului acesteia, alături de celelalte condiții prevăzute de lege pentru exercitarea acțiunii civile, justifică și un interes determinat, legitim, personal, născut și actual, Curtea constată că apelantele justifică în cauză interesul promovării căii de atac împotriva hotărârii prin care prima instanță a luat act de modificări ale statutului intimatului petente și a componenței organelor de conducere.

Interesul decurge, pe de o parte, din calitatea apelantelor de organizații sindicale de tip confederativ, calitate recunoscută și intimatului, implicit, prin hotărârea primei instanțe, ce a luat act de modificările statutului, act ce menționează această calitate. Or, câtă vreme dispozițiile Legii nr. 62/2011 a dialogului social recunoaște unor astfel de organizații, care au dobândit și reprezentativitate la nivel național, posibilitatea de a participa în Consiliul Național Tripartit pentru

Dialog Social, potrivit art. 72 și următoarele, în comisii de dialog social organizate la nivel de ministere, guvern ori autorități locale, potrivit art. 120 ori la negocierea contractelor colective de muncă, nu poate fi negat interesul apelantelor ca în astfel de activități să participe alături de organizații sindicale care au luat ființă și funcționează cu respectarea normelor legale.

De asemenea, apelantele justifică în exercitarea apelului și un interes economic, raportat la susținerile intimatelor potrivit cu care o serie de bunuri ce se află în prezent în patrimoniul apelantelor aparțineau acestora, fiind incluse în patrimoniul sindical existent anterior înființării apelantelor, aspecte cu privire la care există pe rolul Tribunalului București dosarul nr. 28266/3/2016.

Sub acest aspect, Curtea va înlătura susținerile intimatelor în sensul că un astfel de interes pur economic nu poate fi unul legal, reținând Curtea că, dimpotrivă, interesul ce justifică recurgerea la formularea unei cereri ori a căii de atac poate fi atât material, pur patrimonial, cât și moral, nepatrimonial, interesul trebuind să fie pus în legătură cu scopul urmărit prin demersul judiciar.

Or, câtă vreme în cauză, scopul pe care apelantele îl urmăresc este înlăturarea hotărârii prin care s-a luat act de modificările statului intimatelor, prin care aceasta se pretinde continuatoarea CGM-UGSR și, potrivit art. 69 din statut (fila 19 vol. III, dosar tribunal), proprietara bunurilor mobile și imobile dobândite de aceasta în perioada 1966-1989, inclusiv sediile județene ale sindicatelor, patrimoniul cluburilor și caselor de cultură a sindicatelor, stațiunile balneoclimaterice de odihnă și tratament, etc, în mod evident nu poate fi negat interesul apelantelor de a promova calea de atac a apelului, câtă vreme acestea, la rândul lor, susțin că sunt proprietare ale unor bunuri din aceeași categorie.

Astfel fiind, Curtea constată că, fiind justificat interesul apelantelor de a promova calea de atac, față de dispozițiile art. 534 alin. 4 C.pr.civ., incidente în cauză, astfel cum s-a arătat deja, urmează a fi înlăturate ca neîntemeiate și susținerile intimatelor privind inadmisibilitatea căii de atac ca fiind formulată de persoane ce nu au avut calitate de parte în proces în fața primei instanțe.

Constată Curtea că același caracter netemeinic îl are și susținerea intimatelor potrivit cu care caracterul inadmisibil al apelurilor declarate decurge din împrejurarea că, față de temeiul de drept indicat în apel, art. 534 alin. 4 C.pr.civ. și față de obiecțiile formulate, cererea de apel a dobândit caracter contencios. Astfel, trebuie observat sub un prim aspect că dispozițiile art. 531 C.pr.civ., fac referire nu la cererea de apel, ci la cererea adresată de petent în această procedură, cerere pe care instanța o respinge în cazul în care constată că are caracter contencios prin chiar mențiunile sale ori prin obiecțiile altor persoane care intervin, rezultând deci că o astfel de soluție o pronunță prima instanță. Instanța de apel poate să pronunțe, la rândul său, o astfel de soluție, dar numai ca urmare a apelului declarat în condițiile art. 534 alin. 4 C.pr.civ., atunci când constată că cererea soluționată de prima instanță avea un caracter contencios. Așadar, în mod cert dispozițiile art. 531 C.pr.civ., nu pot să vizeze cererea de apel formulată în condițiile art. 534 alin. 4 C.pr.civ.

Cât privește fondul apelurilor declarate în cauză, Curtea va analiza cu prioritate critica vizând nulitatea hotărârii primei instanțe decurgând din necompetența teritorială, date fiind efectele pe care aprecierea drept întemeiată a acesteia le-ar produce în temeiul art. 480 alin. 4 C.pr.civ., respectiv anularea hotărârii pronunțate și trimiterea cauzei spre judecare instanței competente.

Astfel, temeiul cererii formulate de petentă fiind dispozițiile art. 20 din Legea nr. 62/2011 a dialogului social, Curtea constată că, prin aplicarea alineatului întâi al normei incidente, instanța competentă să soluționeze cererea era Tribunalul București.

Astfel, în conformitate cu dispozițiile legale menționate, *organizațiile sindicale sunt obligate să aducă la cunoștința judecătoriei sau a Tribunalului Municipiului București, după caz, unde s-au înregistrat, în termen de 30 de zile, orice modificare ulterioară a statutului, precum și orice schimbare în componența organului de conducere.*

Reține Curtea sub un prim aspect că, dată fiind calitatea de organizație sindicală de tip confederativ ce rezultă din statutul petentei, competența soluționării cererii revenea, potrivit art. 42 alin. 2 cu aplicarea art. 20 din lege, tribunalului, iar nu judecătoriei.

Sediul petentei, potrivit mențiunilor din același statut, se află în municipiul București, Bulevardul Regina Elisabeta nr. 45/strada Ing. Anghel Saligny nr. 8, sector 5, astfel încât, față de

COPIE CONFORMĂ CU ORIGINALUL

dispozițiile art. 20 coroborate cu cele ale art. 42 alin. 2 din Legea nr. 62/2011, competent teritorial să soluționeze cererea petentei era Tribunalul București, iar nu Tribunalul Ilfov.

Această concluzie nu poate fi înlăturată în nici un caz de împrejurarea că organizația sindicală Confederația Generală a Muncii, a cărei continuatoare se pretinde intimata petentă, a dobândit personalitate juridică printr-o hotărâre judecătorească, pronunțată de Tribunalul Ilfov, în anul 1945.

Astfel, este de observat pe de o parte, că la acel moment sediul persoanei juridice era tot în București, în str. Wilson nr.7-9, la nivelul anului 1945, competența teritorială aparținând Tribunalului Ilfov în considerarea dispozițiilor art. 47 alin.3 din Legea nr.52/1945.

Pe de altă parte, prin aplicarea Decretului nr. 132/1952, Tribunalul Ilfov a fost desființat, arhiva acestuia fiind preluată, potrivit art. XIV din decret, în parte de tribunalul raionului Nicolae Bălcescu, în parte Tribunalul Capitalei Republicii Populare Române.

Reținând că actualul Tribunal Ilfov a fost înființat prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 2021C/06.10.2011 și cuprinde ca arie de competență teritorială actualul județ Ilfov, Curtea constată că, față de cele arătate, nu se poate reține vreo legătură cu competența teritorială pe care o avea la nivelul anului 1945 Tribunalul Ilfov.

În raport de cele arătate, Curtea constată că hotărârea atacată a fost pronunțată cu încălcarea competenței unei alte instanțe de același grad și pe care părțile nu o puteau înlătura; caracterul normelor la care s-a făcut referire anterior, ce stabilesc competența în cazul cererilor de natura celei formulate de petentă, neavând un caracter dispozitiv.

În aceste condiții, dat fiind caracterul de ordine publică al necompetenței instanței ce pronunțat hotărârea, își găsesc aplicabilitatea dispozițiile art. 130 alin. 2 C.pr.civ., potrivit cu care aceasta poate fi invocată de părți ori de către judecător la primul termen la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe.

Cum însă apelantele se găsesc în ipoteza reglementată de art. 534 alin. 4 C.pr.civ., în care nu au avut calitatea de parte în proces în etapa desfășurată în fața primei instanțe, trebuie constatat că acestora le este permis să invoce în calea de atac necompetența primei instanțe, câtă vreme acesta este momentul în care dobândesc și calitate de părți în proces, în virtutea dispozițiilor care le recunosc legitimare procesuală în calea de atac.

Așadar, reținând că prin hotărârea atacată a fost încălcată competența de ordine publică a unei alte instanțe, Curtea constată că, sub acest aspect, apelurile sunt fondate, celelalte critici urmând a nu mai fi analizate, câtă vreme judecata urmează a fi reluată în primă instanță în fața Tribunalului București.

Față de cele arătate, Curtea va admite apelurile și, în temeiul dispozițiilor art. 480 alin. 4 C.pr.civ., va anula sentința civilă apelată și va trimite cauza spre judecare Tribunalului București.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge excepția de netimbrare a apelului declarat de apelanta Uniunea Generală a Sindicatelor din România - UGSR, ca neîntemeiată.

Respinge excepția tardivității apelurilor declarate de apelantele Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România - Frăția, Confederația Națională Sindicală "Cartel Alfa", SC SIND ROMÂNIA SRL BUCUREȘTI, Blocul Național Sindical, Confederația Sindicatelor Democratice din România - CSDR, Asociația Națională a Caselor de Cultură din România, ca neîntemeiată.

Respinge excepția inadmisibilității și a lipsei de interes cu privire la apelurile declarate în cauză, ca neîntemeiate.

Admite apelurile formulate de apelantele CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA - FRĂȚIA, cu sediul în București, str. Eugen Lovinescu, nr. 36, sector 1, CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ SINDICALĂ "CARTEL ALFA", cu sediul în București, str.Lipscani, nr. 53, et. 2, sector 3, SC SIND ROMÂNIA SRL

COP. CONFORMĂ CU ORIGINALUL
BUCUREȘTI

BUCUREȘTI, cu sediul în București, str. Aniversării, nr. 41, sector 3, **UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA – UGSR**, cu sediul ales în București, Bd. Basarabia, nr. 116, bl. L13 B, sc. B, et. 4, ap. 42, sector 2, **BLOCUL NAȚIONAL SINDICAL**, cu sediul în București, str. Turturelelor, nr. 11A, et. 3, sector 3, **CONFEDERAȚIA SINDICATELOR DEMOCRATICE DIN ROMÂNIA – CSDR**, cu sediul în București, Piața Walter Mărăcineanu, nr. 1-3, et. 1, sector 1, **ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A CASELOR DE CULTURĂ DIN ROMÂNIA**, cu sediul în București, str. Intrarea Ezareni, nr. 6, parter, sector 1, împotriva sentinței civile nr. 1450/25.05.2016, pronunțată de Tribunalul Ilfov, în contradictoriu cu intimata petentă **CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII – C.G.M – U.G.S.R.**, cu sediul în, București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 45, sector 5.

Anulează sentința civilă apelată și trimite cauza spre judecare Tribunalului București.
Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 22.02.2017.

PREȘEDINTE
IULIA LĂCRĂMIOARA MANEA

JUDECĂTOR
MĂDĂLINA GABRIELA RĂDULESCU

GREFIER
PAULA CRISTINA TOMA

Conform cu originalul
GREFIER
PAULA CRISTINA TOMA

Red.M.G.R.
Tehdact.B./R.L.
10 ex./22.03.2017
T.Ilfov – E.M.Oprina

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A III-A CIVILĂ
ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr.861/93/2016
(1442/2016)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la data de 15.02.2017

Curtea constituită din:

Președinte - Manea Iulia Lăcrămioara

Judecător - Rădulescu Mădălina Gabriela

Grefier - Toma Paula Cristina

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulate de apelantele CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA-FRĂȚIA, CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ SINDICALĂ "CARTEL ALFA", SC SIND ROMÂNIA SRL BUCUREȘTI, UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA - UGSR, BLOCUL NAȚIONAL SINDICAL, CONFEDERAȚIA SINDICATELOR DEMOCRATICE DIN ROMÂNIA-CSDR, ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A CASELOR DE CULTURĂ DIN ROMÂNIA împotriva sentinței civile nr.1450 din 25.05.2016 precum și împotriva încheierii din 19.07.2016, ambele pronunțate de Tribunalul Ilfov - Secția Civilă, în dosarul nr.861/93/2016, în contradictoriu cu intimata - petentă CONFEDERAȚIA GENERALĂ A MUNCII - CGM-UGSR.

Obiectul cauzei: modificări acte constitutive - persoane juridice.

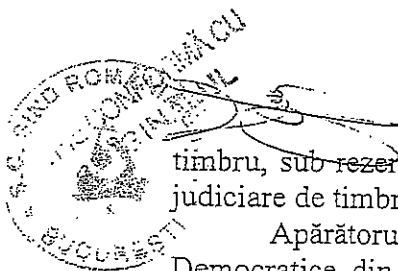
La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă consilier juridic Vasilescu Lucian Florin, în calitate de reprezentant al apelantei Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România - Frăția, în baza delegației aflate la fila 19 din Vol.I al dosarului, consilier juridic Mantescu Nely Rodica, în calitate de reprezentant al apelantei Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa”, în baza delegației nr. 63 din 14.02.2017 pe care o depune la dosarul cauzei, avocat Costiniu Florin, în calitate de reprezentant al apelantei SC Sind România SRL București, în baza împuternicirii avocațiale nr.2595648/26.09.2016 emise de Baroul București, aflate la fila 179 din Vol.V al dosarului, Marin Iancu, în calitate de președinte al apelantei Uniunea Generală a Sindicatelor din România - UGSR, consilier juridic Cristian Mihai, în calitate de reprezentant al apelantei Blocul Național Sindical, în baza împuternicirii nr.824/21.11.2016 aflată la fila 39 din vol. VI, avocat Costiniu Florin, în calitate de reprezentant al apelantei Confederația Sindicatelor Democratice din România - CSDR, în baza împuternicirii avocațiale nr.2595653/22.11.2016 emise de Baroul București, aflată la fila 38 din vol. VI, și avocat Andrei Șerban, în calitate de reprezentant al intimitei Confederația Generală a Muncii - CGM-UGSR, în baza împuternicirii avocațiale nr.1105415/18.07.2016 emise de Baroul București, aflată la fila 37 din vol. VI, lipsind apelanta Asociația Națională a Caselor de Cultură din România.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefier, învederându-se modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare.

La interpelarea instanței, apelanta Uniunea Generală a Sindicatelor din România - UGSR, prin președinte, învederează faptul că a achitat taxa judiciară de timbru, dovada fiind depusă în original odată cu cererea de apel.

Instanța înmânează dosarul președintelui Uniunii Generale a Sindicatelor din România - UGSR pentru a identifica fila la care se află dovada achitării taxei judiciare de

timbru, sub rezerva invocării excepției netimbrării apelului, în caz de neachitare a taxei judiciare de timbru.

Apărătorul apelantelor SC Sind România SRL și Confederația Sindicatelor Democratice din România – CSDR depune la dosarul cauzei un set de înscrisuri și precizează că solicită încuviințarea acestor înscrisuri în combaterea excepțiilor invocate și în susținerea apelului.

De asemenea, procedează la comunicarea acestor înscrisuri și celorlalte părți.

Apărătorul apelantei Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” depune la dosarul cauzei înscrisuri, pe care le comunică și celorlalte părți.

La interpelarea instanței, arată că prin aceste înscrisuri dorește să dovedească data la care a luat cunoștință de hotărârea judecătorească împotriva căreia a declarat apel. Arată că este un email adresat președintelui Confederației.

La interpelarea instanței, intimata-petentă Confederația Generală a Muncii, prin avocat, declară că nu solicită termen pentru a lua cunoștință de înscrisurile ce i-au fost comunicate la acest termen.

Curtea acordă cuvântul cu privire la excepția tardivității apelului declarat de apelanta Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România – Frăția, apelanta Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” și apelanta SC Sind România SRL București, excepție invocată de intimata-petentă Confederația Generală a Muncii prin întâmpinările formulate.

Intimata-petentă Confederația Generală a Muncii, prin avocat, arată că, în conformitate cu dispozițiile art. 534 alin. 4 coroborate cu dispozițiile Legii dialogului social nr. 62/2011 termenul de apel este de 15 zile și curge de la data la care persoana interesată a luat cunoștință de încheiere. Menționează că la dosarul cauzei există dovezi din care rezultă că toate părțile au avut cunoștință de existența acestei încheieri cu mai mult de 15 zile înainte de declararea acestui apel.

Apelanta Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România - Frăția, prin consilier juridic, solicită instanței respingerea excepției tardivității apelului, motivând faptul că a luat la cunoștință de sentința apelată la data de 30 iunie când a făcut o cerere la arhiva civilă a Tribunalului Ilfov (fila 86 dosar fond) și a depus apelul prin poștă la data de 12 iulie.

Apelanta Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa”, prin consilier juridic, solicită instanței respingerea excepției tardivității. Arată că a luat cunoștință de sentința apelată la data de 6 iulie, conform înscrisurilor pe care le-a depus la dosar, când președintelui Confederației i s-a transmis un mail cu sentința atașată.

Apelanta SC Sind România SRL București, prin avocat, arată că la termenul de judecată din 22 iunie 2016, cu prilejul soluționării dosarului cu nr. 14254/212/2015 de pe rolul Tribunalului Constanța, s-a prezentat o persoană care a spus că are de depus un act pentru întregirea cadrului procesual și a depus la dosarul cauzei un certificat prin care se atesta înregistrarea sa în registrul persoanelor juridice deținut de grefa Tribunalului Ilfov.

Arată că încheierea din 20 mai 2016 fusese pronunțată în sensul că petenta era doar Confederația Generală a Muncii- CGM și nu CGM-UGSR, iar la data de 19 iulie 2016, după apel, Tribunalul Ilfov a dat o încheiere de îndreptare a erorii materiale, în sensul că s-a menționat că cererea a fost formulată de petenta Confederația Generală a Muncii – Uniunea Generală a Sindicatelor din România – CGM – UGSR.

Menționează că la data de 30 iunie 2016, în condițiile în care în spațiul public au apărut zvonuri privind o soluție judiciară referitoare la CGM-UGSR, una dintre confederațiile sindicale, și anume Blocul Național Sindical s-a adresat cu o cerere Tribunalului Ilfov, solicitând să i se elibereze o copie a încheierii din 20 mai 2016. La data de 4 iulie 2016 s-a comunicat de către Tribunalul Ilfov petentei BNS o copie a

COPIE CONFORMĂ CU
ORIGINALUL

încheierii respective, dar fără să fi fost îndreptată eroarea materială, care a avut loc abia la 19 iulie 2016. Apreciază că data de 4 iulie 2016 marchează momentul de la care s-ar putea pune în discuție tardivitatea. Arată că a depus apelul la data de 13 iulie 2016, cu respectarea termenului de 15 zile prevăzut de art. 534 alin. 4 Cod procedură civilă și de dispozițiile speciale în materie.

La interpelarea instanței, intimata-petentă Confederația Generală a Muncii, prin avocat, declară că excepția tardivității privește doar apelurile formulate de apelanta Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România, Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” și SC Sind România SRL București.

Curtea acordă cuvântul cu privire la excepția inadmisibilității și cu privire la excepția lipsei de interes privind toate apelurile declarate în cauză, excepții invocate de intimata-petentă Confederația Generală a Muncii.

Intimata-petentă, prin avocat, arată că art. 16 din Legea 62/2011 a dialogului social prevede ca și cale de atac împotriva sentinței instanței care ia act de modificările de acte constitutive apelul promovat doar de parte, în termen de 15 zile.

Cum în cuprinsul Legii 62/2011 nu se specifică faptul că normele acestei legi speciale se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, apreciază că se află într-o situație specială, derogatorie, în care apelul persoanelor interesate prevăzut de Noul Cod de procedură Civilă nu este aplicabil. Având în vedere temeiul de drept invocat de apelante și față de obiecțiunile ridicate de apelante, apreciază că în speță sunt incidente dispozițiile art. 531 din Noul Cod de procedură civilă, cererea de apel dobândind un caracter contencios. Dacă instanța de apel ar da curs criticilor apelantelor și ar cerceta cauza pe aspectele invocate prin cererile de apel, ar însemna că s-ar schimba cauza, din una necontencioasă, într-una contencioasă, cu încălcarea dispozițiilor art. 478 din Noul Cod de procedură civilă.

Apelanta Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România - Frăția, prin consilier juridic, solicită instanței respingerea excepției inadmisibilității apelului, apreciind că are o cale de atac admisibilă, fiind într-o procedură necontencioasă.

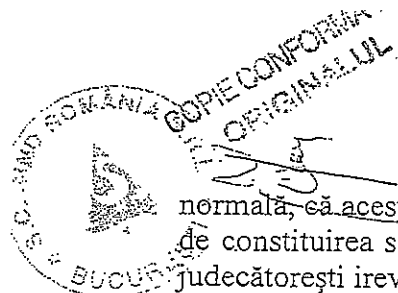
Cu privire la excepția lipsei de interes solicită respingerea excepției pentru motivul că interesul său este pe deplin justificat.

Apelanta Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa”, prin consilier juridic, arată că primul motiv privește aceea că Legea 62 nu face nicio trimitere că se completează cu Codul de procedură civilă însă chiar și în această situație nu se poate spune că nu se aplică Codul de procedură civilă într-o materie doar pentru faptul că legea respectivă nu prevede că se aplică Codul de procedură civilă, cu atât mai mult cu cât în cadrul procedurii necontencioase există art. 536 alin. 2 care spune că în situațiile în care există proceduri necontencioase reglementate prin legi speciale se aplică prevederile Codului de procedură civilă, în situațiile în care nu contravin prevederilor legii speciale Codului de procedură civilă.

Cu privire la dispozițiile art. 531 din Codul de procedură civilă arată că acest articol de referă la cerere și nu la apel.

În ceea ce privește interesul său, deși se susține că este o simplă cerere prin care s-a solicitat modificarea unor acte constitutive ale organizației sindicale, arată că scopul acelei cereri este de a se însuși un patrimoniu, patrimoniu care este administrat și de ea, care este succesor al Confederației Generale a Muncii. Arată că are în administrare patrimoniu ce a aparținut Confederației Generale a Muncii.

Apelanta SC Sind România SRL București, prin avocat, solicită instanței să aibă în vedere că prin cererea de apel a făcut discuții ample cu privire la calitatea procesuală activă și cu privire la interesul care este direct, legitim, personal și actual, îndeplinind toate condițiile legale pentru formularea apelului și pentru revenirea la o situație de drept

normală, că acest interes are în vedere nu numai patrimoniul sindical ci și aspectele legate de constituirea sa. Arată că este succesor în drepturi al UGSR, fapt rezultat din hotărâri judecătorești irevocabile.

De asemenea, justificarea interesului este făcută și din perspectiva calității de organizație reprezentativă la nivel național al asociațiilor Sind.

Apelanta Uniunea Generală a Sindicatelor din România – UGSR, prin președinte, învederează instanței că la acest moment nu a găsit dovada achitării taxei judiciare de timbru în dosarul cauzei, dar apreciază că această taxă de timbru se află la dosarul cauzei.

Sub rezerva încuviințării excepției netimbrării apelului declarat, Curtea acordă cuvântul apelantei Uniunea Generală a Sindicatelor din România – UGSR cu privire la excepția inadmisibilității și cu privire la excepția lipsei de interes.

Arată apelanta că a aflat de existența sentința civilei nr. 1450 a Tribunalului Ilfov pe data de 26 iunie când la domiciliul personal a primit o notificare din partea Confederației Generale a Muncii – CGM, despre a cărei existență nu știa, prin care i se atrăgea atenția că trebuie să plece din sediu și să schimbe denumirea.

Considerând că se încadrează în termenul legal de declarare a căii de atac arată că a depus apel pe 7 iulie și a adus la cunoștință aceste aspecte și Confederației Naționale Sindicală „Cartel Alfa”.

În ceea ce privește interesul său arată că de la înființare are sediul în Bulevardul Regina Elisabeta nr. 45. În 2012 în baza unei decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost întabulată la Oficiul de Cadastru ca proprietar al acestui imobil, în urma unor acțiuni intentate în instanță. Interesul rezidă în faptul că președintele de la nivelul anului 2010, Călinescu Ștefan, a făcut un nou cod fiscal pentru o altă entitate UGSR dar care nu are nr. de înregistrare în Registrul special al persoanelor juridice.

Apelantul Blocul Național Sindical, prin consilier juridic, arată că interesul este dat și prevederile art. 40 alin. 2 din Legea 62/2001. Apreciază că dacă s-ar lua în considerare ipoteza în care Confederația Generală a Muncii – CGM ar exista astăzi, atunci ea ar avea în mod legal acel Statut din 1945. Mai mult arată că este parte a dialogului social al nivel național, iar o nouă organizație ar trebui să fie constituită cu respectarea dispozițiilor legale.

Apelanta Confederația Sindicatelor Democratice din România – CSDR achiesează la concluziile expuse de apelanta SC Sindr România SRL București.

Curtea acordă cuvântul cu privire la fondul apelurilor.

Apelanta Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa”, prin consilier juridic, arată că, raportat la dispozițiile art. 531 din Codul de procedură civilă, cererea este inadmisibilă datorită că prin intervențiile formulate ea are caracter contencios având în vedere că sub aparența unei cereri de modificare a actului constitutiv se tinde la patrimoniu. Menționează că singurul lucru care există este o hotărâre judecătorească din anul 1945 și nu mai există niciun alt act înregistrat de atunci în legătură cu această Confederație. După 1990 această Confederație nu a mai existat în sensul că nu și-a mai continuat activitatea.

Apreciază că această cerere nu îndeplinește condițiile prevăzute de Legea 62/2001, în primul rând față de dispozițiile art. 44 din Legea 62 care spun că împuternicitul special este cel care va depune o cerere la instanța de judecată prin care va solicita instanței să ia act de modificările intervenite.

Din acest punct de vedere nu există în procesul verbal încheiat nicio referire la împuternicitul special și nu există niciun document din care să rezulte cine erau organele de conducere, document eliberat de Tribunal.

Arată că ar trebui să existe un extras din Registrul persoanelor juridice.

Față de aceste considerente, cât și față de cele relatate pe larg în cererea de apel, solicită admiterea apelului.

Apelanta Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România – Frăția, prin consilier juridic, solicită instanței admiterea apelului, astfel cum a fost formulat. Consideră că instanța și-a verificat competența teritorială pe 10 mai și solicitând părții să prezinte o dovadă petenta a prezentat un Certificat de Identificare Fiscală în care era prezentat ca și domiciliu, domiciliul din Chitila, Șos. Banatului nr. 14, bl. 17, parter și a fost luat în considerare de către instanță ca fiind sediu și ca justificând competența teritorială a Tribunalului Ilfov, neținând cont instanța de art. 20 din Legea 62, invocat atât de petentă și invocat și de către instanță prin sentință.

Apreciază că competența ar trebui să fie a Tribunalului București, Tribunalul Ilfov nefiind competent să judece o astfel de cauză.

În ceea ce privește netemeinicia cererii arată că cel care a semnat cererea, domnul Vasile Frumosu, nu a făcut nicio dovadă că este președintele acestei organizații ca să semneze mandatul avocatului și cu toate acestea cererea a fost admisă.

Pentru toate considerentele menționate în cererea de apel solicită admiterea apelului.

Apelanta SC Sind România Srl București și apelanta Confederația Sindicatelor Democratice din România – CSDR, prin avocat, solicită instanței, în principal, admiterea apelului, schimbarea în tot a sentinței apelate și pe fond respingerea cererii de chemare în judecată.

În subsidiar, solicită să se facă aplicarea dispozițiilor art. 480 alin. 4, apreciind că competența absolută aparține Tribunalului București. Din înscrisurile pe care le-a depus la dosar rezultă că din 2005 această formațiune juridică avea sediul în Bulevardul Regina Elisabeta, sector 5.

Apelanta Uniunea Generală a Sindicatelor din România – UGSR, prin președinte, solicită instanței admiterea apelului pentru motivele invocate.

Apelanta Blocul Național Sindical, prin avocat, solicită instanței admiterea apelului și amânarea pronunțării pentru a depune concluzii scrise.

Apreciază că atât cererea introductivă cât și sentința instanței de fond au fost greșit întemeiate în drept, fiind întemeiate în mod eronat pe prevederile art. 20 din Legea 62/2011, în fapt, în speță fiind aplicabile prevederile art. 42 din același act normativ.

Arată că nu s-a făcut dovada organizațiilor care constituie CGM-ul, iar cele trei organizații nou afiliate nu au depus în original hotărârea de constituire persoane juridice.

Mai mult, precizează că persoanele care au participat la Adunarea Generală nu aveau calitatea de reprezentanți, contrar dispozițiilor art. 42.

Intimata-potentă Confederația Generală a Muncii – CGM - UGSR, prin avocat, arată că în ceea ce privește competența teritorială a Tribunalului Ilfov există la dosar o adresă din 2007 din care rezultă că în perioada aferentă anilor 1966-1990 Tribunalul București nu a înregistrat nicio modificare a vreunei organizații sindicale.

Solicită instanței amânarea pronunțării pentru a depune concluzii scrise.

Curtea rămâne în pronunțare.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE

[Handwritten signature]

Amână pronunțarea la 22.02.2017.
Dată în ședință publică, azi, 15 februarie 2017.

PREȘEDINTE,
Manea Iulia Lăcrămioara

JUDECĂTOR,
Rădulescu Mădălina Gabriela

GREFIER
Toma Paula Cristina

Conform cu originalul
GREFIER

